

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

26458 *Reial decret llei 16/2025, de 23 de desembre, pel qual es prorroguen determinades mesures per fer front a situacions de vulnerabilitat social i s'adopten mesures urgents en matèria tributària i de Seguretat Social.*

I

Des que ha començat l'any 2022, s'ha aprovat un total de nou paquets d'accions i mesures que han perseguit mitigar l'impacte i les conseqüències que la invasió de Rússia a Ucraïna està tenint a Espanya. Aquestes polítiques públiques han previst tant mesures normatives com no normatives, que s'han anat adaptant a l'evolució de la situació econòmica i social per la qual ha passat durant aquests anys el nostre país.

El primer conjunt d'actuacions es va abordar per mitjà del Reial decret llei 6/2022, de 29 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en el marc del Pla nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, que tenia com a premisses fonamentals la contenció de l'evolució dels preus de l'energia que va impactar de ple en la ciutadania i les empreses, juntament amb el suport públic decidit als sectors més afectats pel conflicte bèl·lic i als col·lectius més vulnerables. Entre altres mesures, es van reduir impostos en l'àmbit elèctric, es va establir una bonificació al preu dels carburants i es va reforçar l'escut social per protegir els més vulnerables.

Posteriorment, mitjançant el Reial decret llei 10/2022, de 13 de maig, pel qual s'estableix amb caràcter temporal un mecanisme d'ajust de costos de producció per a la reducció del preu de l'electricitat en el mercat majorista, es va aprovar un mecanisme d'ajust de costos de producció per a la reducció del preu de l'electricitat en el mercat majorista. L'anomenat «mecanisme ibèric» es va traduir en una disminució notable dels costos de l'electricitat a Espanya i Portugal, i així va salvaguardar dels efectes més nocius de la guerra en l'economia i en el conjunt de la societat.

Un segon paquet d'actuacions es va aprovar per mitjà del Reial decret llei 11/2022, de 25 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures per respondre a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, per fer front a situacions de vulnerabilitat social i econòmica, i per a la recuperació econòmica i social de l'illa de La Palma.

Amb aquest segon bloc de mesures es va donar continuïtat a les mesures temporals principals per reduir els preus de l'energia, la inflació i protegir els col·lectius més vulnerables, incloses en el primer paquet d'ajudes. Així mateix, s'hi van incorporar noves mesures addicionals, com ara la congelació del preu de la bombona de butà o la subvenció de fins a un 30 % dels títols de transport multiviatge de transport públic.

La persistència del conflicte bèl·lic entre Rússia i Ucraïna va propiciar que s'aprovés durant el període estival d'aquest any el Reial decret llei 14/2022, d'1 d'agost, de mesures de sostenibilitat econòmica en l'àmbit del transport, en matèria de beques i ajudes a l'estudi, així com de mesures d'estalvi, eficiència energètica i de reducció de la dependència energètica del gas natural, impulsor d'un elenc de mesures orientades a promoure l'estalvi energètic, de les quals destaca, entre d'altres, la gratuïtat del transport públic de mitjana distància i l'increment d'ajudes directes per al transport.

El paquet de mesures següent es va adoptar gràcies al Reial decret llei 17/2022, de 20 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents en l'àmbit de l'energia, en l'aplicació del règim retributiu a les instal·lacions de cogeneració i es redueix temporalment el tipus de l'impost sobre el valor afegit (IVA) aplicable als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitàries de determinats combustibles.

Amb aquesta norma, entre altres actuacions, es va acordar la baixada de l'IVA del gas natural de manera temporal per abaratir la factura energètica de consumidors i indústries. Mesos més tard, el Govern va aprovar el Reial decret llei 18/2022, de 18 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de reforç de la protecció dels consumidors d'energia i de contribució a la reducció del consum de gas natural en aplicació del «Pla + seguretat per a la teva energia (+SE)», així com mesures en matèria de retribucions del personal al servei del sector públic i de protecció de les persones treballadores agràries eventuais afectades per la sequera.

Aquest nou bloc de mesures va continuar amb la sendera de l'estalvi energètic, a fi de preparar l'economia espanyola amb vista a l'hivern, atesa la persistència del conflicte ucraïnèsorús.

Aquests primers paquets de mesures van implicar un esforç fiscal notable, que va ser consistent amb els objectius de reducció del dèficit i el deute públic del Govern d'Espanya, i van tenir, al seu torn, un efecte molt positiu sobre l'evolució de la inflació i les variables econòmiques principals.

La inflació a Espanya va aconseguir moderar-se sensiblement en l'última part de l'any 2022. De fet, després d'assolir un màxim al juliol, la taxa d'inflació va descendir quatre punts cap a la fi del 2022, i es va situar per sota de la mitjana de la zona euro. Les mesures de suport a les famílies de menys renda van permetre, a més, compensar uns 3,5 punts percentuals de pèrdua de poder adquisitiu i van evitar un deteriorament dels indicadors de desigualtat. Al mateix temps, l'economia espanyola va mostrar una solidesa notable en aquest entorn complex: l'activitat econòmica i l'ocupació van mantenir un creixement fort, el sector exterior va aportar positivament, i es van continuar reduint el dèficit i el deute públics. Aquests resultats evidencien l'eficàcia de les mesures adoptades per capejar la crisi energètica del 2022.

Tanmateix, a la fi del 2022, la moderació dels preus energètics es va contrarestar amb augments de preus d'altres béns fonamentals com els aliments, les primeres matèries i els béns intermedis. Aquest encariment es va explicar principalment per l'impacte de la guerra en les cadenes de subministrament i producció globals, així com pels augments anteriors de costos energètics. Com a referència, alguns productes de primera necessitat van arribar a registrar pujades interanuals pròximes al 40 %. Encara que també es van establir els preus del gas natural i dels carburants cap a la fi del 2022, persistien factors que feien témer nous repunts dels costos energètics el 2023.

Davant aquest context econòmic, el Govern va continuar per la sendera d'adopció de mesures per evitar que es produís un efecte de rebot de la inflació a l'inici del 2023, a la vegada que seguia protegint els col·lectius més afectats i vulnerables. Tot això s'havia d'aconseguir sense posar en risc el compliment de les metes fiscals per al 2023.

En conseqüència, per mitjà del Reial decret llei 20/2022, de 27 de desembre, de mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna i de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat, es va aprovar el sisè paquet de mesures i es van mobilitzar uns 10.000 milions d'euros de recursos públics per articular la resposta de política econòmica enfront de la guerra d'Ucraïna a partir de l'1 de gener de 2023, concentrant la seva actuació en els col·lectius vulnerables a l'increment en el preu dels aliments i altres béns de primera necessitat i en els sectors més afectats per la pujada de l'energia.

Durant el primer trimestre de 2023, com a conseqüència de la prolongació de la guerra i de la persistència de les pressions a l'alça inflacionistes sobre els preus dels aliments, de les primeres matèries i dels béns intermedis, algunes de les mesures posades en marxa es van prorrogar i actualitzar mitjançant el Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea.

Des de mitjan any 2023, no obstant això, els preus dels aliments, de les primeres matèries i dels béns intermedis es van anar suavitzant i els mercats es van adaptar a la incertesa geopolítica persistent. En aquest context, per mitjà del Reial decret llei 8/2023, de 27 de desembre, pel qual s'adopten mesures per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades dels conflictes a Ucraïna i al Pròxim Orient, així com per pal·liar els efectes de la sequera, i per primera vegada des de l'inici de la guerra, es va procedir, de manera prudent i evitant possibles efectes de rebot en els preus, a la retirada gradual i progressiva d'algunes de les mesures extraordinàries adoptades fins aleshores però sense desprotegir els col·lectius sensibles; tot això, sense comprometre la sostenibilitat de les finances públiques ni els objectius de reducció de dèficit i deute.

Durant l'any 2024, el creixement dels preus generals es va estabilitzar tal com reflecteix l'evolució de l'IPC: des del 6,0 % interanual registrat al febrer de 2023 fins al 2,4 % al novembre de 2024. La inflació subjacent també ha seguit una trajectòria descendent. Aquesta moderació dels preus ha permès que es vagin desactivant gradualment algunes de les mesures excepcionals adoptades en el pic de la crisi inflacionista, per exemple, la retirada progressiva de les rebaixes fiscals temporals sobre l'electricitat, el gas natural o determinats combustibles.

Posteriorment, per mitjà del Reial decret llei 1/2025, de 28 de gener, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria econòmica, de transport i de Seguretat Social, i per fer front a situacions de vulnerabilitat, es va continuar la sendera de retirada gradual de mesures i el sosteniment d'unes altres, però amb el mateix objectiu general de seguir donant resposta a la persistència dels diferents conflictes internacionals amb efectes globals.

D'aquesta manera, es va continuar la protecció dels sectors estratègics de la nostra economia, en línia amb les iniciatives que s'han anat adoptant a escala europea i nacional orientades a garantir la seguretat econòmica, es va continuar avançant en la descarbonització i sostenibilitat del sector del transport, impulsant novament el sistema d'ajudes al transport terrestre col·lectiu urbà o interurbà, i es va garantir la revaloració de les pensions i d'altres prestacions públiques l'any 2025, a fi de mantenir el poder adquisitiu dels més de nou milions de pensionistes, entre altres mesures.

A més, el Govern d'Espanya ha aprovat altres mesures econòmiques rellevants durant l'any 2025, com ara el Reial decret llei 3/2025, d'1 d'abril, pel qual s'estableix el programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) per a l'any 2025, o el Reial decret llei 4/2025, de 8 d'abril, de mesures urgents de resposta a l'amenaça aranzelària i de relançament comercial, a fi de fer front a l'impacte de la política aranzelària de l'Administració dels Estats Units.

Actualment, l'evolució dels preus generals i de l'índex de preus de consum subjacent s'ha estabilitzat plenament. En aquesta línia, segons l'últim informe del Banc d'Espanya de juny de 2025, sobre les projeccions macroeconòmiques per a Espanya 2025-2027, els nivells d'inflació es van situar el 2024 en el 2,9 % i s'espera que aquesta tendència descendent continuï en els propers anys, amb la previsió de nivells d'inflació del 2,4 % el 2025 i de l'1,7 % el 2026, que després ha de repuntar lleugerament el 2027 fins al 2,5 %. No obstant això, cal assenyalar que aquesta sendera ha empitjorat lleugerament respecte al que es va preveure fa uns mesos, quan s'esperava que la inflació se situés en l'1,9 % el 2025.

Actualment, i d'acord amb les últimes dades disponibles de l'Institut Nacional d'Estadística, la taxa de variació anual de l'IPC del mes de novembre el 2025 es va situar en el 3,0 %, per la qual cosa la variació mensual de l'índex general va ser del 0,2 %.

D'acord amb les previsions del Banc d'Espanya, s'espera que l'any 2026 s'iniciï una sendera de desacceleració gradual recolzada en la moderació progressiva dels preus dels aliments i de la inflació subjacent. El repunt de la inflació general esperat el 2027 és degut, fonamentalment, a la introducció prevista per a aquell any d'un nou règim de comerç de drets d'emissió a la Unió Europea.

Les circumstàncies descrites, juntament amb la persistència de conflictes internacionals complexos, com la guerra a Ucraïna, amb ja més de tres anys de durada,

justifiquen que mitjançant aquest Reial decret llei es prorroguin certes mesures de caràcter social, de manera compassada amb l'evolució i el ritme de l'economia general espanyola.

Juntament amb això, aquest Reial decret llei també adopta mesures en matèria de pensions i Seguretat Social, tributàries i en l'àmbit del finançament territorial.

II

La norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva, estructurada en sis capítols, 23 articles, vuit disposicions addicionals, una disposició derogatòria, cinc disposicions finals i tres annexos.

El capítol I, relatiu a mesures en matèria d'habitatge, persegueix atendre la realitat social i econòmica de les llars davant el context actual, caracteritzat per determinades dinàmiques de creixement de preus i insuficiència d'oferta assequible d'habitatge, així com de sobreexposició financera de les llars al pagament del lloguer. Amb aquesta finalitat, s'hi estenen determinades mesures de protecció en situacions de vulnerabilitat en matèria d'habitatge que va introduir el Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

En particular, s'hi amplia fins al 31 de desembre de 2026 la suspensió dels procediments de desnonament i llançaments en els supòsits i d'acord amb els tràmits ja establerts, i, en consonància, la possibilitat fins al 31 de gener de 2027 de sol·licitar una compensació per part de l'arrendador o propietari, que recull el Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents per fer front a les situacions de vulnerabilitat social i econòmica en l'àmbit de l'habitatge i en matèria de transports.

De conformitat amb això, s'hi estableix que la referència al 31 de desembre de 2025 que fa la disposició transitòria tercera de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, s'entén feta al 31 de desembre de 2026.

El capítol II, relatiu a mesures en matèria energètica, incorpora la pròrroga de determinades previsions que, si no s'adoptessin, decaurien el 31 de desembre de 2025. D'acord amb l'avaluació de l'Estratègia nacional contra la pobresa energètica 2019-2024, els preus energètics s'han anat moderant després de la crisi de preus de 2021-2022, i s'ha constatat l'eficàcia de les diferents mesures desplegades per protegir els consumidors, en particular els més vulnerables. Així, les dades indiquen que les llars espanyoles, en particular els decils de menys renda, hi dediquen una proporció més petita dels seus ingressos.

Tanmateix, es constata que segueix havent-hi col·lectius amb dificultat per cobrir les seves necessitats energètiques. Per això, el Govern ha elaborat una nova Estratègia nacional contra la pobresa energètica amb un horitzó temporal fins al 2030, que construeixi sobre les mesures adoptades fins ara i aprofundeixi en millores estructurals per continuar abordant aquesta problemàtica. No obstant això, fins a la posada en marxa de les mesures de la futura estratègia, hi ha la necessitat de protegir els consumidors vulnerables, que es podrien esdevenir a partir de l'1 de gener de 2026 si no s'adoptessin noves mesures.

En particular, s'hi inclou la pròrroga, fins al 31 de desembre de 2026, dels valors extraordinaris dels descomptes del bo social, aprovats en el context de crisi energètica, per mitjà d'una nova extensió de la sendera decreixent fins que les circumstàncies permetin assolir el règim permanent que preveu el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics.

Així mateix, s'hi inclou la pròrroga, fins al 31 de desembre de 2026, corresponent a la garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors en els quals concorri la condició de consumidor vulnerable, vulnerable sever o en risc d'exclusió social que defineixen els articles 3 i 4 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, esmentat.

El capítol III d'aquest Reial decret llei incorpora mesures sobre pensions i altres prestacions públiques.

En aplicació de la previsió que conté l'article 134.4 de la Constitució espanyola, la falta d'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026 determina la pròrroga automàtica de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, fins a l'aprovació de la nova Llei. D'acord amb la doctrina del Consell d'Estat, la revaloració de les pensions no és, com a regla general, objecte de la pròrroga pressupostària que preveu l'article 134.4 de la Constitució espanyola, per la qual cosa, en aquesta situació, el Govern, si vol procedir a l'actualització de les pensions públiques, ha d'acudir a l'aprovació d'un reial decret llei a l'empara de l'article 86 de la Constitució espanyola.

Davant aquest escenari, és absolutament urgent i necessària l'aprovació d'aquest Reial decret llei, que aborda com a qüestió urgent i prioritària la revaloració de les pensions i d'altres prestacions públiques per a l'any 2026 en el percentatge equivalent al valor mitjà de les taxes de variació interanual expressades en tant per cent de l'índex de preus de consum dels dotze mesos previs al desembre de l'any anterior, expressat amb un decimal, i en resulta un 2,7 per cent. Garantir la revaloració de les pensions públiques per mantenir-ne el poder adquisitiu es considera una mesura d'una necessitat extraordinària i urgent, tal com exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola, que s'ha d'abordar, en qualsevol cas, sense esperar que es pugui aprovar la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026.

En concret, en aquest capítol es fixa el límit de la quantia inicial de les pensions públiques durant l'any 2026, de conformitat amb l'article 57 i la disposició transitòria trenta-novena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Aquest mateix tractament és aplicable al règim de classes passives de l'Estat, d'acord amb el que disposen l'article 27.5 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, i la disposició transitòria quinzena.

Igualment, s'hi estableix la revaloració de les pensions del sistema de la Seguretat Social i de classes passives de l'Estat; l'import del complement aplicable a aquestes pensions per a la reducció de la bretxa de gènere, l'actualització de les pensions no contributives i de les pensions de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa.

També s'hi determina l'actualització de les prestacions d'orfanat causades per violència contra la dona que preveu el tercer paràgraf de l'article 224.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social; de les prestacions de gran invalidesa del règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades i del règim especial de la Seguretat Social de funcionaris civils de l'Estat; de les prestacions familiars de la Seguretat Social; dels subsidis econòmics que preveu el text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, i de les ajudes socials als afectats pel virus d'immunodeficiència humana.

S'hi regula, així mateix, la determinació de la quantia mínima de les pensions tant del sistema de la Seguretat Social com de classes passives de l'Estat i els requisits per al seu reconeixement.

D'altra banda, s'hi preveu l'actualització del límit mínim i màxim de les bases de cotització del sistema. De la mateixa manera, es procedeix a actualitzar la cotització corresponent al mecanisme d'equitat intergeneracional, de conformitat amb la disposició transitòria quaranta-tresena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i, a més, s'hi fixa la quota addicional de solidaritat per a l'any 2026, de conformitat amb la disposició transitòria quaranta-dosena del mateix text legal. Pel que fa al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, s'hi estableix que durant l'any 2026 la taula general i la taula reduïda per als treballadors esmentats són les que preveu la disposició transitòria primera del Reial decret llei 13/2022, de 26 de juliol, per a l'any 2025; no obstant això, s'hi actualitza la base màxima dels trams 11 i 12

d'acord amb el límit màxim de cotització previst per al règim general de la Seguretat Social per a l'any 2026.

També s'hi actualitza el límit d'ingressos per procedir al reintegrament de quotes d'autònoms en pluriactivitat.

El capítol IV es dedica a mesures urgents en matèria d'ocupació. Així, en primer lloc, s'hi inclou la pròrroga de la vigència del Reial decret 87/2025, d'11 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2025, durant el període necessari per fixar, prèvia consulta amb les organitzacions sindicals i les associacions empresarials més representatives, el salari mínim interprofessional per al 2026.

Encara que, com ha assenyalat la Direcció General de Treball, la fixació del salari mínim interprofessional no decau pel mer transcurs del termini de vigència del Reial decret anual que el fixa, ja que l'ordenament jurídic laboral no preveu l'existència de períodes que no tenen salari mínim interprofessional, la seguretat jurídica aconsella aclarir qualsevol dubte interpretatiu sobre la seva eficàcia. Per això, atès que la disposició final tercera del Reial decret 87/2025, d'11 de febrer, estableix com el seu període de vigència el comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2025, per garantir tant la seguretat jurídica com la continuïtat de la funció del salari mínim interprofessional, es considera necessari mantenir-lo transitòriament a partir del proper 1 de gener, i fins que s'aprovi el Reial decret que fixi el salari mínim interprofessional per a l'any 2026.

En segon lloc, s'hi disposen les mesures d'acompanyament necessàries per assegurar la protecció social i evitar acomiadaments i la destrucció de llocs de treball. D'aquesta manera, i seguint la senda del Reial decret llei 4/2024, de 26 de juny, i del Reial decret llei 1/2025, de 28 de gener, d'una banda, les empreses beneficiàries de les ajudes directes no poden justificar acomiadaments objectius basats en l'augment dels costos energètics.

I, de l'altra, les que s'acullin a les mesures de reducció de jornada o suspensió de contractes que regula l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, per causes relacionades amb la invasió d'Ucraïna i que es beneficiïn de suport públic, no poden utilitzar aquestes causes per fer acomiadaments.

El capítol V, referit a les mesures tributàries, estableix la pròrroga de determinats incentius fiscals, especialment en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats. I, això, per tal com l'actual situació de pròrroga pressupostària no constitueix un obstacle per a l'adopció de mesures fiscals d'estímul de l'economia espanyola, de suport als col·lectius més vulnerables o de manteniment de la justícia financera entre els diferents ens territorials.

Així, per mantenir un marc tributari estable per als petits autònoms, s'hi prorroguen els límits quantitatius que delimiten en l'impost sobre la renda de les persones físiques l'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva, a excepció de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals, que tenen el seu propi límit quantitatiu per volum d'ingressos.

En paral·lel, i de manera coordinada, es prorroguen els límits per a l'aplicació del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, la qual cosa fa necessari, al seu torn, establir un termini per a les renúncies o les revocacions del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i dels règims simplificat i especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, ja que els contribuents afectats per aquestes modificacions han pogut prendre les decisions corresponents desconecient els límits excloents que han d'estar en vigor el 2026 i, a més, amb la finalitat de no crear noves obligacions formals, es concedeix validesa a les renúncies i les revocacions presentades als règims especials simplificat i de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit o al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el mes de desembre de 2025, sense perjudici que el contribuent que ho vulgui pugui modificar la seva decisió en el termini previst.

En segon lloc, en línia amb el pla Espanya Auto 2030 i per contribuir a la lluita contra el canvi climàtic, es prorroguen també altres incentius fiscals als vehicles elèctrics, les infraestructures de recàrrega i les inversions que utilitzin energies renovables en els impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre societats.

En aquest sentit, amb la finalitat d'incentivar l'adquisició de vehicles elèctrics «endollables» i de pila de combustible i punts de recàrrega, s'amplia en l'impost sobre la renda de les persones físiques l'àmbit temporal d'aplicació de la deducció que preveu a aquest efecte la normativa de l'impost, per la qual cosa es disposa de més termini per poder adquirir aquests vehicles, així com els punts de recàrrega corresponents, i, en l'impost sobre societats, es prorroga l'incentiu destinat a promoure les inversions en nous vehicles FCV, FCHV, BEV, REEV o PHEV o en noves instal·lacions de recàrrega, tant d'ús privat com les accessibles al públic, de vehicles elèctrics, i la possibilitat d'amortitzar lliurement les inversions efectuades en instal·lacions destinades a l'autoconsum d'energia elèctrica, així com les instal·lacions per a ús tèrmic de consum propi, sempre que utilitzin energia procedent de fonts renovables i substitueixin instal·lacions que consumeixin energia procedent de fonts no renovables fòssils.

D'altra banda, a fi d'evitar la tributació dels afectats pels incendis forestals i altres emergències de protecció civil esdevinguts entre el 23 de juny i el 25 d'agost de 2025, es declaren exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques les ajudes concedides a aquests per danys personals.

Per la seva banda, en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'hi aborden les mesures següents: s'incentiva la millora de l'eficiència energètica dels habitatges i se n'amplia l'àmbit temporal d'aplicació; es manté el percentatge d'imputació de rendes immobiliàries per tal d'evitar un increment de la tributació derivat de la tinença d'immobles el 2025 respecte de la tributació que, en relació amb aquests immobles, es va aplicar el 2024, i, en l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana, s'actualitzen per al 2026 els imports màxims dels coeficients a aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, segons el període de generació de l'increment de valor.

També s'adopten mesures financeres i fiscals en relació amb els afectats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.

Aquestes mesures comporten una extensió a les entitats sense personalitat jurídica que duen a terme activitats econòmiques de la línia d'ajudes directes de l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents de resposta davant dels danys causats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024, així com l'aprovació d'exempcions de determinades ajudes concedides per la Comunitat Valenciana.

Una altra mesura que preveu aquest Reial decret llei és la possibilitat d'una renúncia extraordinària a la gestió dels llibres de registre de l'impost sobre el valor afegit a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i baixa extraordinària en el registre de devolució mensual per a l'any 2026.

Igualment, aquest Reial decret llei inclou al capítol VI mesures en matèria de finançament territorial.

La Llei de pressupostos generals de l'Estat es converteix cada any en l'instrument necessari per dotar les comunitats autònomes i les entitats locals dels recursos resultants de l'aplicació dels sistemes de finançament territorial, a través dels lliuraments a compte que s'han de transferir.

Davant la situació actual de pròrroga pressupostària, els lliuraments a compte s'han d'actualitzar perquè, si no es fes, es generarien uns resultats financers indesitjats, contraris a la lògica financera de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes; de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, i del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei

reguladora de les hisendes locals. Això és així perquè impediria traslladar a les comunitats autònomes i a les entitats locals l'increment dels recursos derivats de la diferència de previsions, entre la considerada per a l'any 2023, que correspondria en pròrroga pressupostària el 2026, i l'actualitzada per a l'any 2025 de conformitat amb el que estableix el Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, pel qual s'adopten mesures relatives als recursos dels sistemes de finançament territorial.

Adicionalment, la no actualització generaria distorsions rellevants sobre les finances de les administracions territorials esmentades i del mateix Estat, que esdevindrien greus i irreversibles en absència de les mesures que preveu aquest Reial decret llei.

Per contra, el seu càlcul amb les previsions d'ingressos de conformitat amb les quals es va fer l'actualització dels lliuraments a compte del 2025 permet minimitzar el desfasament esmentat i donar un millor compliment a la finalitat perseguida amb el sistema de lliuraments a compte, que no és altra que assegurar en el temps la cobertura del finançament dels serveis de les administracions territorials.

Això forma part, en conseqüència, del marge de decisió de l'Estat en el marc de les seves funcions de coordinació general de l'activitat financera de l'Estat i de les seves pròpies competències en matèria d'hisenda pública, de conformitat amb l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola.

Aquesta actualització dels lliuraments a compte en pròrroga per al 2026 sobre la base de la previsió d'ingressos tributaris previs a la cessió que conté el Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, molt més concordes amb les circumstàncies actuals, no altera el règim financer actual de les comunitats autònomes, sinó que, per contra, es basa en l'aplicació dels articles 12 a 20 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre. Tampoc no altera el règim financer actual de les entitats locals, sinó que simplement manté per al 2026 la determinació dels imports dels lliuraments a compte corresponents a l'any 2025.

Així, aquest Reial decret llei preveu, d'una banda, els lliuraments a compte de les comunitats autònomes el 2026 en situació de pròrroga pressupostària. Per fer-ho, s'hi estableix que, des de l'1 de gener de 2026 i fins a l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a aquest exercici, el càlcul dels lliuraments a compte en situació de pròrroga pressupostària té com a base les previsions d'ingressos tributaris previs a la cessió a les administracions territorials que conté l'article 1 de l'esmentat Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, i regula els suplementos de crèdit necessaris per finançar aquests lliuraments a compte del 2026 en situació de pròrroga pressupostària.

Igualment, s'hi regula el règim excepcional d'endeutament autonòmic el 2026 i s'hi manté també de manera excepcional que, el 2026, l'Estat pot autoritzar la Comunitat Valenciana per formalitzar noves operacions d'endeutament a llarg termini o assignar recursos a càrrec dels mecanismes addicionals de finançament, per cobrir les necessitats de finançament corresponents a les despeses extraordinàries executades per la dita comunitat autònoma en resposta a la situació d'emergència derivada de la DANA entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.

Pel que fa a l'àmbit del finançament de les entitats locals, s'hi regula l'actualització dels lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat corresponent a l'any 2026 per a la millor aplicació dels models de participació de les entitats locals en tributs de l'Estat en un context de pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat, en què el 2025 s'havien actualitzat mitjançant l'esmentat Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, els lliuraments a compte de la participació en tributs de l'Estat de les entitats locals. D'aquesta manera, s'hi assignen els mateixos lliuraments a compte del 2025 i s'hi aproven suplementos de crèdit sobre els pressupostos prorrogats del 2023, per uns imports idèntics als que recull l'article 7 del Reial decret llei 6/2025 indicat.

La norma es completa amb una sèrie de disposicions addicionals, derogatòria i finals.

La disposició addicional primera manté la vigència el 2026 dels títols IV i VIII de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, i les seves normes de desplegament, amb les modificacions i les excepcions que preveu aquest Reial decret llei. Amb això, es garanteix la seguretat jurídica en l'aplicació de les disposicions sobre les pensions i les

cotitzacions socials el 2026, en la situació actualment existent de pròrroga pressupostària.

Per la seva banda, la disposició addicional segona estableix un nou termini de deu anys per a la cancel·lació de determinats préstecs a la Seguretat Social el venciment dels quals s'ha produït en els exercicis de 2024 i 2025, i amplia, en deu anys també, el termini per a la cancel·lació d'un altre préstec el venciment del qual es produeixi durant l'exercici de 2026.

La disposició addicional tercera estableix el tipus de cotització addicional a aplicar als bombers forestals i als agents forestals i mediambientals del 10,60 per cent, del qual el 8,84 per cent és a càrrec de l'empresa, i l'1,76 per cent, a càrrec de la persona treballadora.

La disposició addicional quarta prorroga la suspensió de la causa de dissolució per pèrdues ja acordada prèviament respecte de la COVID-19, de manera que, per a l'exercici de 2026, no es consideren les pèrdues empresarials sofertes els anys 2020 i 2021 als efectes de la causa de dissolució que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. Aquesta mesura, de caràcter transitori, permet que les pèrdues provocades per determinats fets, de caràcter sobrevingut i extraordinari, siguin absorbides en un temps prudencial amb la finalitat d'afavorir que empreses viables que passen certes dificultats ocasionades per aquells fets puguin seguir operant en el tràfic jurídic i econòmic.

La disposició addicional cinquena preveu la no exigibilitat de devolució d'ingressos indeguts que han pogut percebre els municipis, les diputacions provincials, els consells i cabildos insulars, per les quotes nacionals de telefonia mòbil tornades o que es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil com a conseqüència de sentències judicials fermes.

Les disposicions addicionals sisena i setena aborden mesures urgents per a l'adaptació necessària dels paràmetres retributius que afecten els sistemes elèctrics no peninsulars per al període regulador de 2026-2031.

L'activitat de generació d'energia elèctrica que es duu a terme en els sistemes elèctrics no peninsulars és objecte d'una regulació singular que atén les especificitats derivades de la seva ubicació territorial, la seva dimensió i el seu caràcter aïllat, que determina que la seva remuneració sigui regulada, a diferència de la generació en el sistema peninsular, on està determinada pel mercat de producció. En particular, a fi de tenir en compte els sobre costos específics d'aquests sistemes, assegurar preus per a la demanda equivalents als peninsulars i evitar un perjudici per als consumidors situats a les illes Canàries, les illes Balears, Ceuta i Melilla, els dits sobre costos es repercuteixen al 50 % entre els pressupostos generals de l'Estat i els càrrecs del sistema elèctric que es repercuteixen al conjunt dels consumidors del sistema elèctric en tot el territori nacional.

Essent proper l'inici del tercer període regulador, comprès entre l'1 de gener de 2026 i el 31 de desembre de 2031, és necessari actualitzar certs paràmetres retributius d'instal·lacions de generació ubicades en els sistemes elèctrics no peninsulars amb un règim retributiu addicional.

En concret, s'actualitza el valor de la taxa de retribució financera per a l'activitat de producció d'electricitat en els territoris no peninsulars, seguint les propostes metodològiques i numèriques per a aquestes activitats fetes per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en resposta a la petició cursada pel Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic amb data 29 d'agost de 2025.

Segons estableix l'article 14 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, aquesta actualització requereix la seva aprovació abans de l'inici del nou període retributiu i per una norma amb rang de llei.

Igualment, es preveu que, excepcionalment, la resta dels paràmetres retributius d'aplicació a l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars es puguin aprovar mitjançant una ordre ministerial abans del 28 de febrer de 2026, amb efectes des de l'inici de nou període.

Aquesta extensió del termini és necessària per assegurar la compatibilitat d'aquests paràmetres amb el valor de la taxa de retribució financera i permetre la tramitació adequada de l'ordre ministerial que els revisa. El nou termini, d'altra banda, és coherent amb el que està establert amb un caràcter general per a la revisió dels paràmetres de l'activitat de producció a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, la taxa de rendibilitat de la qual també s'emprèn en aquest Reial decret llei.

La disposició addicional vuitena preveu l'anàlisi dels sobrecostos de generació i de les condicions i els preus de subministrament elèctric en els territoris no peninsulars, amb un caràcter periòdic i, en tot cas, en cada semiperíode regulador, per part de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

La disposició derogatòria única deroga totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei i, en concret, la disposició addicional quarta de la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007.

La disposició final primera, als dos primers apartats, per mitjà de la supressió de la lletra k) dels articles 271.1 i 299.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, persegueix evitar que, per mitjà d'una norma pròpia de l'àmbit social, com és la Llei general de la Seguretat Social, es produeixi una modificació de les obligacions tributàries de les persones beneficiàries de prestacions per desocupació. Així, és necessària la supressió d'aquesta obligació de presentar la declaració per l'IRPF als beneficiaris de la prestació per desocupació, ja que el seu abast actual no comporta només una obligació formal. Això excedeix la intenció de la norma, que inicialment va ser la de dotar d'una font addicional d'informació l'entitat gestora de les prestacions per desocupació.

En l'àmbit de les prestacions de la Seguretat Social, es va incorporar una obligació similar a la prevista per a la prestació no contributiva de l'ingrés mínim vital (IMV), amb l'objectiu d'alinejar totes dues regulacions. No obstant això, hi ha diferències substancials tant en la normativa aplicable com en la finalitat de cada prestació. Les prestacions per desocupació tenen com a propòsit substituir les rendes salarials deixades de percebre a causa de la pèrdua de l'ocupació, la suspensió del contracte o la reducció de la jornada. En el cas dels subsidis, la seva funció és complementària, sense que això impliqui deixar de complir els requisits d'activació que estableix l'acord d'activitat. Per aquestes raons, es desaconsella incorporar aquesta obligació formal, que, a més, comportaria un increment innecessari de la càrrega administrativa per a la persona treballadora.

D'altra banda, les dades necessàries per a la comprovació de les declaracions responsables de les persones sol·licitants de subsidis per desocupació, les ha de comprovar l'entitat gestora de la prestació mitjançant consultes de les dades tributàries de les persones beneficiàries.

Així mateix, és oportú que aquesta disposició s'aprovi amb anterioritat al tancament de l'exercici fiscal de 2025, de manera que pugui tenir la publicitat adequada perquè els ciutadans i les ciutadanes puguin tenir coneixement de la mesura amb l'antelació deguda, així com perquè els organismes tributaris puguin planificar adequadament els treballs previs a l'inici de la campanya de renda de 2025.

Al seu torn, s'introdueix una nova disposició addicional seixanta-unena en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en la qual es regula la denominada tarifa de primes per a la cotització per contingències professionals. L'aprovació del Reial decret 10/2025, de 14 de gener, pel qual s'aprova la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025 (CNAE-2025), fa necessària l'actualització amb un caràcter urgent de la tarifa de primes de cotització per contingències professionals a la Seguretat Social, atès que la cotització esmentada obté el seu valor en funció de la classificació de l'activitat econòmica del sistema.

A més, com a novetat s'inclou aquesta tarifa de primes en el mateix text refós de la Llei general de la Seguretat Social, amb l'objectiu tant d'evitar la dispersió normativa en la matèria com d'evitar la vigència indefinida d'un precepte d'una norma d'un clar caràcter temporal, com és la disposició addicional quarta de la Llei 42/2006, de 28 de

desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007, i es deroga expressament aquesta previsió legal mitjançant la disposició derogatòria única.

També introdueix una disposició transitòria quaranta-cinquena en el text refós esmentat, amb l'objectiu de regular la transició del CNAE 2009 al CNAE 2025.

Finalment, modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria trenta-cinquena [sic] del dit text refós de la Llei general de la Seguretat Social, per ampliar durant un any més que els facultatius d'atenció primària, els metges de capçalera i els pediatres adscrits al Sistema Nacional de Salut amb un nomenament estatutari o funcionari puguin compatibilitzar la pensió contributiva de jubilació amb el treball.

La disposició final segona salvaguarda el rang de les disposicions reglamentàries que són objecte de modificació en aquest Reial decret llei.

La disposició final tercera recull els títols competencials que emparen l'Estat per a l'aprovació de les diferents mesures d'aquest Reial decret llei.

La disposició final quarta habilita el Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquesta norma.

Finalment, la disposició final cinquena estableix l'entrada en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, el capítol III produeix efectes des del dia 1 de gener de 2026, i la modificació de la disposició transitòria trenta-cinquena [sic].1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, ho fa amb efectes des del 29 de desembre de 2025.

Com a complement de l'articulat d'aquest Reial decret llei, s'hi afegixen els annexos I i II, en què es recullen les quanties mínimes de pensió, els límits d'ingressos i altres pensions públiques per a l'any 2026. És imprescindible detallar les quanties del 2026, atès que les quanties mínimes de pensió no tenen la consideració de pensions, sinó d'imports no consolidables a garantir als i a les pensionistes que compleixen uns determinats requisits de rendes. Per això, el que es revaloren són les pensions que té reconegudes cada pensionista i posteriorment, si es compleixen els requisits establerts, es reconeix un complement per mínims fins a assolir la quantia mínima corresponent. El complement no és consolidable. Aquest fet determina la necessitat d'establir una taula de quanties mínimes, quanties que s'incrementen anualment d'acord amb un percentatge prèviament establert legalment.

Al seu torn, es fa necessari incloure en aquest Reial decret llei l'actualització de la base màxima de cotització al sistema de la Seguretat Social, de conformitat amb el que estableix la disposició transitòria trenta-vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.

Igualment, s'hi estableix la cotització per a l'any 2026 de les persones treballadores autònomes incloses en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

També s'hi inclou un annex III, que conté els havers reguladors per al càlcul de les pensions de classes passives de l'Estat que s'han d'aplicar l'any 2026.

III

Les mesures que recull aquesta norma compleixen els requisits d'una necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per a l'aprovació d'un reial decret llei.

L'article 86 de la Constitució espanyola habilita el Govern per aprovar reials decrets llei «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació de necessitat extraordinària i urgent es pot deduir «d'una pluralitat d'elements», entre els quals, els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma (STC 6/1983, de 4 de febrer). Per la seva banda, entre la situació de necessitat extraordinària i urgent que habilita l'ús del Reial decret llei i les mesures que conté hi ha d'haver una «relació directa o de congruència», que, en el cas d'una catàstrofe natural com la descrita, és àmpliament notòria.

De la mateixa manera, la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4, i 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3), i aquesta decisió, sens dubte, comporta una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC de 30 de gener de 2019), centrades en el compliment i el desplegament de mesures d'un caràcter social marcat. Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que en cap cas aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

En suma, l'ús de la figura del reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com ha exigít el nostre Tribunal Constitucional reiteradament (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3, i 189/2005, de 7 juliol, FJ 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereix la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, principalment quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

Perquè es doni el pressupòsit de la necessitat extraordinària i urgent, la jurisprudència de l'alt tribunal exigeix, d'una banda, «la presentació explícita i raonada dels motius que el Govern ha tingut en compte per aprovar-la», és a dir, el que s'ha anat anomenant la situació d'urgència, i, de l'altra, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi» (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4, i 61/2018, de 7 de juny, FJ 4).

Totes dues circumstàncies són la raó evident que justifica que s'implementin les mesures que es concreten en el reial decret llei. Com que es tracta de modificacions legals, requereixen que s'apliquin en una norma amb aquest rang, i la mateixa situació d'urgència obliga a emprendre-les amb la màxima celeritat, la qual cosa no permet la tramitació d'una llei ordinària.

Començant per les mesures que estableix el capítol I, la greu situació en l'àmbit econòmic i social que segueixen afrontant les llars a Espanya, en un context caracteritzat per dinàmiques de creixement de preus i insuficiència d'oferta assequible d'habitatge, justifica la necessitat extraordinària i urgent de l'extensió de la suspensió dels desnonaments en situacions de vulnerabilitat, en un context en què és necessari salvaguardar la protecció de les llars més vulnerables per un període addicional fins al 31 de desembre de 2026 per garantir la protecció social esmentada.

S'ha de destacar, així mateix, la difícil situació econòmica de moltes persones i famílies que resideixen en un habitatge en règim de lloguer a preu de mercat al nostre país. Un dels aspectes que caracteritzen en l'actualitat el mercat del lloguer d'habitatge a Espanya és la forta sobreexposició financera de les llars al pagament del lloguer. Segons les últimes dades de l'Eurostat, el 28,1 % de les llars que residien de lloguer a preus de mercat el 2024 al nostre país destinaven al pagament del lloguer més del 40 % dels ingressos. Malgrat haver-se reduït de manera significativa des del 39,4 % de l'any 2022,

encara es troba uns 9 punts per damunt de la mitjana de la Unió Europea, en què el 19,2 % de les llars de lloguer de mercat estan subjectes a una sobrecàrrega financera.

A això s'hi suma l'impacte particular de les dinàmiques de creixement de preus de l'habitatge que, segons les últimes dades de l'Institut Nacional d'Estadística corresponents al segon trimestre de 2025, han assolit un increment interanual del 12,7 %, molt per damunt de la variació interanual de l'índex de preus de consum en aquest mateix període, situada en el 2,3 %.

D'acord amb tot això, és d'una necessitat extraordinària i urgent garantir a les persones en situació de vulnerabilitat la seva seguretat residencial, així com als propietaris afectats la compensació corresponent.

Continuant amb les mesures que preveu el capítol II en matèria energètica, segueix havent-hi col·lectius amb dificultat per cobrir les seves necessitats energètiques i que justifiquen l'acció del Govern per protegir els consumidors vulnerables, que es podrien veure perjudicats si no s'adoptés la pròrroga de les mesures que vencerien el 31 de desembre del present any.

L'avaluació de l'Estratègia nacional contra la pobresa energètica 2019-2024 confirma que les mesures adoptades en la matèria han estat determinants per esmorteir els impactes de les crisis recents i evitar un deteriorament molt més intens de les condicions de vida de les llars vulnerables. Tanmateix, l'anàlisi esmentada evidencia també que la pobresa energètica no constitueix un fenomen conjuntural plenament superat, sinó una realitat persistent per a determinats col·lectius que, fins i tot en un context de moderació de preus, mantenen una sensibilitat elevada davant qualsevol alteració en les condicions d'accés als subministraments bàsics, especialment les llars amb menys capacitat d'adaptació econòmica o residencial.

En aquest escenari, l'expiració automàtica, a 31 de desembre de 2025, de les mesures extraordinàries de protecció vigents implicaria una pèrdua immediata de cobertura per a centenars de milers de llars vulnerables, vulnerables severes i en risc d'exclusió social i generaria una situació de desprotecció incompatible amb els objectius de cohesió social i continuïtat de l'acció pública. Atès que la nova Estratègia nacional contra la pobresa energètica amb horitzó 2030 es troba en fase de desplegament i requereix un període necessari per a l'aprovació i l'aplicació efectiva de les seves mesures estructurals, és imprescindible evitar qualsevol discontinuïtat normativa que comprometi els avenços assolits.

Aquestes circumstàncies configuren de manera clara la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent que habilita l'adopció d'aquest Reial decret llei, com a instrument indispensable per garantir la protecció immediata dels col·lectius afectats fins a la plena entrada en vigor de les mesures que preveu el nou marc estratègic.

La necessitat extraordinària i urgent del capítol III, relatiu a les mesures en matèria de pensions i altres prestacions públiques, queda més que justificada, ja que el retard en la tramitació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026 determina la pròrroga automàtica de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, de conformitat amb el que preveu l'article 134.4 de la Constitució espanyola, davant la necessitat d'actualitzar les pensions de conformitat amb el que preveu l'article 50 de la Constitució espanyola.

La revaloració de les pensions públiques està destinada a garantir-ne el poder adquisitiu, i es considera d'una necessitat extraordinària i urgent, tal com exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola esmentat, ja que la dita revaloració s'ha d'abordar, en qualsevol cas, sense esperar que es pugui aprovar la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2026.

Igualment, la doctrina del Consell d'Estat, en el dictamen 1119/2016, de 29 de desembre de 2016, consolida el real decret llei com a via idònia per a la revaloració de les pensions en situacions de pròrroga pressupostària.

En atenció a la doctrina exposada, emesa en situacions similars en què no es va poder aprovar en el termini establert constitucionalment la Llei de pressupostos generals

de l'Estat corresponent, és evident la idoneïtat del reial decret llei com a instrument per procedir a la dita revaloració, la necessitat urgent de la qual és evident.

Així mateix, tant l'actualització de les bases de cotització del sistema de la Seguretat Social com el mecanisme d'equitat intergeneracional i la quota addicional de solidaritat, així com altres qüestions en matèria de cotització, estan justificats en la necessitat extraordinària i urgent, per salvaguardar la proporcionalitat obligada entre l'esforç contributiu com a cotitzador i la pensió percebuda, de manera que es garanteixi l'equilibri financer futur entre la població ocupada i la població pensionista i del nivell de despesa agregada que comporta el finançament sostenible de les pensions resultants de la reforma feta pel Reial decret llei 2/2023 de 16 de març, de mesures urgents per a l'ampliació de drets dels pensionistes, la reducció de la bretxa de gènere i l'establiment d'un nou marc de sostenibilitat del sistema públic de pensions.

Pel que fa a les mesures en matèria d'ocupació que conté el capítol IV, també hi concorren les notes d'una necessitat extraordinària i urgent.

D'una banda, la pròrroga de la quantia del salari mínim interprofessional del 2025 compleix el pressupòsit habilitador de l'article 86.1 de la Constitució espanyola, atès que el Reial decret 87/2025, d'11 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2025, deixa de produir efectes formals el 31 de desembre de 2025, la qual cosa, per les raons ja descrites en aquesta exposició, fa necessari mantenir-ne transitòriament la vigència a partir del proper 1 de gener de 2026.

La necessitat de la pròrroga deriva així de l'obligació de garantir la seguretat jurídica i la continuïtat de la funció del salari mínim interprofessional, fins que s'aprovi el Reial decret que fixi el salari mínim interprofessional per a l'any 2026. Per la seva banda, les mesures vinculades amb el gaudi d'ajudes públiques comparteixen l'objectiu de mantenir el suport a les persones treballadores i a col·lectius vulnerables, en les circumstàncies econòmiques actuals, considerant que la no aplicació d'aquestes normes de protecció social abocaria a l'agreujament de la situació de vulnerabilitat, que és necessari evitar. Per això, només mitjançant un instrument de caràcter extraordinari com el reial decret llei, es pot assolir aquest objectiu.

La necessitat extraordinària i urgent de les mesures sobre matèria tributària que preveu el capítol V es justifica en el fet que moltes d'aquestes mesures decaurien aviat, cosa que comportaria un perjudici per als col·lectius de contribuents que se'n beneficien, mentre que no s'ha produït un canvi significatiu en les condicions en què es van adoptar aquestes, per la qual cosa és urgent aprovar-ne el manteniment.

En particular, cal destacar l'adopció urgent de les mesures que permeten evitar l'increment per als petits autònoms de les seves obligacions formals i de facturació en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre el valor afegit que implicaria la decaiguda dels límits aplicables el 2025, la qual cosa implica preveure un nou termini per presentar les renúncies o les revocacions del mètode d'estimació objectiva o la urgència de l'extensió temporal de les deduccions «verdes» en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats, per tal com el seu venciment proper podria penalitzar els seus beneficiaris en el manteniment de les conductes que es pretenen incentivar.

En relació amb la necessitat extraordinària i urgent de l'ampliació dels efectes de la disposició addicional cinquantesena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que regula la deducció per obres de millora de l'eficiència energètica d'habitatges, cal destacar que es justifica en l'extensió temporal d'una de les deduccions «verdes» vigents en l'impost sobre la renda de les persones físiques, per tal com el seu proper venciment podria penalitzar els seus beneficiaris i desincentivar la posada en marxa o la continuació de projectes per poder emprendre aquestes obres que permeten reduir el consum d'energia primària no renovable o la demanda de calefacció o de refrigeració en els habitatges.

Altres mesures, que, amb un caràcter més social, aproven exempcions fiscals per a col·lectius especialment afectats per catàstrofes recents, com els incendis esdevinguts

aquest estiu o els afectats per la DANA el 2024, comporten clarament l'excepcionalitat i la urgència per ser objecte d'inclusió en aquest Reial decret llei, ja que la reparació del dany s'ha de produir de la manera més ràpida possible.

Així mateix, el manteniment del percentatge d'imputació de rendes immobiliàries per evitar un increment en la tributació d'aquestes requereix una adopció urgent, ja que d'una altra manera es produeix indefectiblement l'increment esmentat i l'aprovació de l'actualització dels imports dels coeficients aplicables en l'impost sobre el valor dels terrenys de naturalesa urbana s'ha de produir abans de l'1 de gener de l'exercici en què aquests han de tenir efectes per a la determinació de la base imposable de l'impost en la data de meritació corresponent, garanteix que no hi hagi distorsions en l'aplicació dels criteris que recull la normativa de l'impost per a la determinació de la base de tributació, la qual cosa també requereix una acció normativa immediata.

Finalment, la renúncia a la gestió dels llibres de registre a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de baixa en el registre de devolució mensual per a l'any 2026 requereix una acció normativa urgent que permeti tornar els obligats tributaris al marc normatiu en què es trobaven abans de l'aprovació del recent Reial decret llei 15/2025, de 2 de desembre, pel qual s'adopten mesures urgents per afavorir l'activitat inversora de les entitats locals i de les comunitats autònomes, i pel qual es modifica el Reial decret 1007/2023, de 5 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix els requisits que han d'adoptar els sistemes i els programes informàtics o electrònics que suportin els processos de facturació d'empresaris i professionals, i l'estandardització de formats dels registres de facturació.

Quant a la necessitat extraordinària i urgent de les mesures en matèria de finançament territorial, que preveu el capítol VI, està determinada per l'impacte fort i negatiu que es produiria sobre les finances de l'any 2026 de les comunitats autònomes, de les entitats locals i del mateix Estat, si s'haguessin d'abonar durant aquest exercici i fins a l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat les quanties corresponents al 2023, en lloc de les actualitzades de conformitat amb la previsió d'ingressos del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny. Aquest impacte afectaria les disponibilitats mensuals de tresoreria de les administracions territorials i podria repercutir negativament en la seva capacitat per fer front al pagament de despeses relacionades amb serveis públics fonamentals, com els referits a farmàcia o dependència.

Una altra conseqüència d'aquesta situació consistiria en el fet que les insuficiències tesoreres generades pels recursos inferiors rebuts produirien un increment dels terminis del pagament a proveïdors. En efecte, la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat sense actualització dels lliuraments a compte afectaria el sector privat i repercutiria en els proveïdors que contracten amb les administracions territorials, atès que es podrien veure obligats a assumir un allargament en els terminis de cobrament pels seus serveis. En aquest sentit, és necessari tenir en compte que Espanya continua fent esforços per reduir la morositat de les administracions públiques. El respecte als terminis que estableix la Directiva 2011/7/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, fa necessari fer revertir qualsevol efecte perjudicial que la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat pugui tenir en la tresoreria de les administracions territorials i, en segona instància, en els seus terminis mitjans de pagament a proveïdors.

De manera addicional, l'allargament del període mitjà de pagament a proveïdors podria tenir conseqüències pressupostàries perjudicials en algunes administracions, que es podrien veure obligades a adoptar les mesures que, com a conseqüència d'un període mitjà de pagament excessiu, estableix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Aquestes mesures serien més greus en el cas de les comunitats autònomes que ja tenen un període mitjà de pagament a proveïdors superior als trenta dies.

Aquestes dificultats financeres i de tresoreria també es poden superar habilitant la regulació del règim excepcional d'endeutament de les comunitats autònomes i l'adhesió al compartiment de facilitat financera del Fons de finançament de les comunitats

autònomes en els casos en què no es pugui verificar el compliment dels objectius fiscals de les comunitats autònomes a escala individual sempre que es compleixi el període mitjà de pagament a proveïdors. A més, per garantir que la Comunitat Valenciana pugui finançar les seves necessitats en relació amb l'impacte de la DANA, es regula que el 2026 puguin rebre assignacions del Fons de finançament a comunitats autònomes o autoritzacions d'endeutament amb aquesta finalitat.

En definitiva, el reial decret llei representa un instrument precís constitucionalment i alhora pertinent i adequat per a la consecució del fi que justifica la legislació d'urgència, que no és altre, tal com ha exigit reiteradament el nostre Tribunal Constitucional, que subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis.

Tant la disposició addicional primera com la segona responen a la necessitat extraordinària i urgent de completar el règim jurídic de les normes sobre pensions i cotitzacions socials per al 2026 que preveu aquest Reial decret llei, la qual cosa determina que la seva aplicació s'hagi de produir des de l'1 de gener de 2026.

La disposició addicional tercera introdueix una cotització addicional per als bombers forestals a qui, d'acord amb la Llei 5/2024, de 8 de novembre, bàsica de bombers forestals, s'ha reconegut un coeficient reductor de l'edat de jubilació, i és urgent l'establiment d'aquesta cotització addicional en una norma amb rang de llei per a la seva aplicació correcta des de l'1 de gener de 2026.

De la mateixa manera, s'hi estableix una cotització addicional per als agents forestals i mediambientals, a qui, mitjançant el Reial decret 919/2025, de 15 d'octubre, pel qual s'estableix el coeficient reductor de l'edat de jubilació en favor d'agents forestals i mediambientals al servei de les administracions públiques, s'ha reconegut un coeficient reductor de l'edat de jubilació, si bé se'n supedita l'entrada en vigor i, per tant, l'aplicació pràctica al fet que una norma amb rang de llei estableixi una cotització addicional per a aquest col·lectiu, un motiu que, sens dubte, justifica la urgència i la necessitat de l'aprovació de la cotització addicional esmentada.

La mesura que preveu la disposició addicional quarta, relativa a l'ampliació del termini per a l'absorció de les pèrdues causades per la COVID-19, revesteix de les notes constitucionals de necessitat extraordinària i urgent, en vista que, de manera imminent, expiren els efectes de l'ampliació acordada en virtut de l'article 6 del Reial decret llei 4/2025, de 8 d'abril. Els mateixos motius que van justificar l'esforç desplegat per conservar el teixit productiu afectat considerablement per la COVID-19 aconsellen que les companyies que continuen essent considerades viables puguin conservar l'expectativa d'una plena recuperació, sense que aquesta es vegi avortada prematurament per la mera aplicació d'una regla comptable que no és indicativa, per si sola, de la capacitat de l'empresa de continuar la seva activitat. Per això s'ha d'aprovar, amb un caràcter urgent, la pròrroga de la causa de dissolució per pèrdues dels exercicis de 2020 i 2021 fins al tancament de l'exercici de 2026.

Quant a la disposició addicional cinquena, relativa a la no exigibilitat de devolució d'ingressos indeguts per les quotes nacionals de telefonia mòbil tornades o que es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil, en l'actualitat el Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, preveu mecanismes de compensació i reintegrament (regla 17a, apartat quatre), però no preveu expressament el supòsit de devolucions efectuades per l'Estat a les companyies de telefonia mòbil després de sentències fermes.

Sense una norma que exclogui l'exigibilitat de devolució per part de les entitats locals, s'obre la porta a reclamacions judicials i conflictes competencials.

És per això que l'Estat ha d'actuar amb la màxima celeritat per evitar incórrer en un incompliment de la normativa vigent sobre l'impost sobre activitats econòmiques, i prevenir les conseqüències negatives que, altrament, es produirien de manera

immediata. Les devolucions d'ingressos indeguts per quotes nacionals de telefonia mòbil poden implicar quantitats importants que, si s'exigissin a municipis i diputacions, generarien un impacte pressupostari negatiu en la tresoreria difícil d'assumir.

Per tot això, és imprescindible aprovar de manera urgent una disposició legal per la qual no s'exigeixi a les entitats locals la devolució dels ingressos per quotes nacionals dels serveis de telefonia mòbil que hagin pogut percebre en anys anteriors com a conseqüència de sentències judicials fermes.

Per la seva banda, i pel que fa a les disposicions addicionals sisena i setena, relatives a l'establiment de la taxa de retribució financera per a l'activitat de producció en els sistemes elèctrics no peninsulars amb un règim retributiu addicional per al tercer període regulador de 2026-2031, és necessari que aquesta mesura entri en vigor abans de l'inici del període regulador 2026-2031 per evitar, en aplicació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, la pròrroga automàtica del valor vigent, que comportaria una retribució per sota de la proposada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per a activitats de baix risc. L'absència de regulació implicaria una gran incertesa sobre els ingressos futurs de les instal·lacions d'aquests territoris, la qual cosa no solament afectaria les plantes existents, sinó que, al seu torn, dificultaria el finançament de nous projectes que permetin garantir la seguretat de subministrament en els territoris no peninsulars, pel fet de no recollir la retribució el cost actualitzat de finançament en els mercats de capitals. Aquesta mesura és especialment rellevant en el context dels procediments de concurrència competitiva que s'han de desenvolupar a l'empara del Reial decret 738/2015, de 31 de juliol, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars.

Així mateix, hi concorre la necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola en les diferents modificacions puntuals que la disposició final primera porta a terme en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.

En primer lloc, i en relació amb la supressió de la lletra k) en els articles 271.1 i 299,1, s'ha de recordar que, amb el Reial decret llei 2/2024, de 21 de maig, pel qual s'adopten mesures urgents per a la simplificació i la millora del nivell assistencial de la protecció per desocupació, i per completar la transposició de la Directiva (UE) 2019/1158 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juny de 2019, relativa a la conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i els cuidadors, i per la qual es deroga la Directiva 2010/18/UE del Consell, es va incloure, per primera vegada en l'àmbit de les prestacions per desocupació de la Seguretat Social, una obligació similar a la que s'havia establert anteriorment en la prestació no contributiva de l'ingrés mínim vital amb la idea d'alinear les obligacions amb les existents en aquest últim.

No obstant això, des que va entrar en vigor aquesta reforma, s'ha observat que aquesta previsió no ha resultat adequada i que hi concorren motius que en justifiquen la supressió ja l'any 2026.

D'una banda, la declaració responsable que es va incorporar en la regulació i, de l'altra, el reforç de la interoperabilitat amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària, han permès prescindir d'aquesta obligació legal de presentar la declaració corresponent.

Al seu torn, s'ha demostrat que mantenir aquesta obligació comporta augmentar considerablement les càrregues administratives en contra d'aproximadament dos milions i mig de persones noves que accedeixen a la prestació per desocupació, a la qual cosa cal afegir-hi el que comportaria per a l'Agència Estatal d'Administració Tributària haver de gestionar aquest volum de declaracions addicionals.

Així mateix, l'obligació perjudica els progenitors que cobren una deducció per persona amb discapacitat a càrrec, ja que l'article 81 bis.1.e) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, estableix, per cada descendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per descendents que preveu l'article 58, una deducció de fins a 1.200 euros anuals. Pel que fa al mínim per descendents, la regla 2a de l'article 61 de la mateixa Llei estableix que no és procedent l'aplicació del mínim per descendents, ascendents o

discapacitat, quan els ascendents o els descendents que generin el dret a aquests presentin una declaració per aquest impost amb rendes superiors a 1.800 euros. Assentat això, s'ha de tenir en compte que aquesta nova obligació de presentar la declaració va incloure més de 2.500.000 contribuents com a nous obligats a declarar l'IRPF de 2024. El 75 % d'aquests declarants obtenen rendes per desocupació inferiors a 5.400 euros.

Per això, l'extensió de l'obligació de presentar declaració per l'IRPF als beneficiaris de la prestació per desocupació no constitueix només una obligació formal, sinó que, a més, implica que molts d'aquests contribuents tinguin l'obligació d'autoliquidar i ingressar una quota tributària a la qual no estarien obligats d'acord amb la normativa estrictament tributària.

Adicionalment, l'establiment d'aquesta obligació pot comportar la pèrdua del dret a aplicar el mínim per descendent o de les deduccions de l'article 81 *bis* de la Llei 35/2006, de 28 de novembre. Tot això justifica la necessitat de suprimir-la de manera immediata.

D'altra banda, en la incorporació de la nova disposició addicional seixanta-unena en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social hi concorre el pressupòsit habilitador d'una necessitat extraordinària i urgent, atès que l'aprovació de la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025 i la seva comunicació per part dels empresaris a la Tresoreria General de la Seguretat Social fan necessària i urgent l'actualització de la tarifa esmentada a aquesta nova CNAE.

De conformitat amb l'actualització de la nova CNAE-2025, es fa necessari establir una nova disposició transitòria quaranta-cinquena en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, a fi de possibilitar un trànsit adequat del CNAE-2009 al CNAE-2025.

S'aprecia també aquest pressupòsit d'una necessitat extraordinària i urgent en la modificació de la disposició transitòria trenta-cinquena [sic].1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, ja que, si no es prorrogués la compatibilitat de la pensió de jubilació i l'exercici de l'activitat dels metges d'atenció primària i dels pediatres, la dita mesura decauria el 28 de desembre de 2025, amb les conseqüències importants que això provocaria en els serveis públics de salut davant la falta de personal sanitari en les àrees esmentades.

Finalment, també s'ha de destacar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, i en relació amb la prohibició d'afectació als drets, als deures i a les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, la doctrina constitucional consolidada es resumeix en l'STC 139/2016, de 21 de juliol (FJ 6): «1r) (...) aquest Tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva del límit esmentat que comportaria el buidatge de la figura del decret llei i el faria "inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte concernent a les matèries incloses en el títol I de la Constitució; 2n) La clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi a res la figura del decret llei, de manera que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o els elements essencials d'alguns d'aquests dret" (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per d'altres de posteriors); 3r) El Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera en què es manifesta el principi de reserva de llei en una matèria determinada, sinó que més aviat ha d'examinar si ha existit "afectació" pel decret llei d'un dret, deure o llibertat que regula el títol I de la CE, la qual cosa exigeix tenir en compte la configuració constitucional del dret, el deure o la llibertat afectat en cada cas i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (...)». En particular, el caràcter específic i molt delimitat de les mesures tributàries d'aquest Reial decret llei, en què, a més, totes tenen un contingut favorable per als contribuents, permet afirmar que les mesures esmentades no comporten una afectació al deure de contribució

al sosteniment de les despeses públiques que preveu l'article 31.1 de la Constitució espanyola, segons ho ha interpretat la jurisprudència constitucional.

En aquest sentit, dins del títol I de la Constitució espanyola s'insereix l'article 31.1, del qual es deriva el deure de tothom de contribuir al sosteniment de les despeses públiques, fet que implica que un dels deures l'afectació dels quals està vedada al decret llei és el deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques. El decret llei «no pot alterar ni el règim general ni els elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, de manera que afecti el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just»; vulnera l'article 86.1 CE, en conseqüència, «qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari» (STC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 139/2016, FJ 6, i 35/2017, FJ 5, per totes). De conformitat amb el que s'ha indicat, és necessari tenir en compte, en cada cas, «en quin tribut concret incideix el decret llei – amb la constatació de la seva naturalesa, estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari, així com el grau o la mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins dels seus elements –essencials o no– són alterats per aquesta forma excepcional de producció normativa i, en fi, quina és la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, FJ 7; 189/2005, FJ 7, i 83/2014, FJ 5).

Pel que fa al règim de les comunitats autònomes, es tracta d'un límit que la doctrina del Tribunal Constitucional ha considerat de manera flexible i finalista, de manera que, com sintetitza l'STC 23/1993, de 21 de gener (FJ 2):

«...s'ha de tenir en compte que l'article 86.1 CE utilitza un terme “règim de les comunitats autònomes” més extens i comprensiu que el mer d’“estatuts d'autonomia”, per la qual cosa l'expressió esmentada s'ha d'interpretar, com ha dit l'STC 29/1986, “en el sentit que el decret llei no pot afectar el règim constitucional de les comunitats autònomes, incloent-hi la posició institucional que els atorga la Constitució”.

D'aquest “règim constitucional” en formen part els estatuts, que no es poden alterar per un decret llei, però també s'hi inclouen altres lleis estatals atributives de competències, que formen part del bloc de constitucionalitat, així com les lleis atributives de competència de l'article 150.1 CE, les lleis d'harmonització de l'article 150.3 i les lleis orgàniques a què es refereix l'article 150.2 CE. Per tant, el decret llei no pot regular objectes propis de les lleis que, de conformitat amb l'article 28.1 LOTC, s'hagin aprovat, dins del marc constitucional, per delimitar les competències de l'Estat i de les diferents comunitats autònomes o per regular o harmonitzar l'exercici de les seves competències.

Més enllà d'aquest “règim constitucional”, el camp normatiu dels decrets llei es correspon amb la competència legislativa de l'Estat, no hi ha cap obstacle constitucional perquè el decret llei, en l'àmbit de la competència legislativa que correspon a l'Estat, pugui regular matèries en què una comunitat autònoma tingui competències, però en què incideixi una competència legislativa de l'Estat, sempre que aquesta regulació no tingui com a finalitat atribuir competències o delimitar positivament l'esfera de competències de les comunitats autònomes».

En definitiva, per l'objecte, per la finalitat i pel context d'urgència i exigència temporal descrit en què es dicta la norma, es pot concloure que s'hi respecten els pressupòsits i els límits que estableix l'article 86 de la Constitució espanyola.

IV

Aquest Reial decret llei respon als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat acreditat gràcies a la justificació i la concurrència del pressupòsit habilitador que exigeix l'article 86.1 de la

Constitució espanyola per a l'aprovació per part del Govern de reials decrets llei, i que ha quedat detallat en l'apartat anterior d'aquesta part expositiva.

La protecció de l'interès general exigeix un vehicle jurídic eficaç, i així el reial decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne la consecució. Igualment, la norma és conforme al principi de proporcionalitat, per tal com es tracta de la regulació mínima i indispensable, com ja s'ha assenyalat, per aconseguir els objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica està plenament garantit, per tal com la norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

Davant la situació de necessitat extraordinària i urgent analitzada, l'aprovació d'un reial decret llei, atès el rang legal exigible de moltes de les mesures a implementar i davant les alternatives possibles, fa que aquesta norma s'erigeixi en l'opció més adequada i pertinent.

Pel que fa al principi de transparència, i si bé la norma està exempta de la realització dels tràmits de consulta pública i audiència i informació públiques, tal com estableix l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, els objectius que pretén aquest Reial decret llei estan explicats nítidament tant a la part expositiva d'aquest com a la memòria que l'empara. Igualment, el principi de transparència es materialitza per mitjà de la publicació de la norma en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i la tramesa posterior al Congrés dels Diputats per convalidar-la en un debat públic.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, en aquest Reial decret llei s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per a la ciutadania.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableixen les regles 1a, 6a, 7a, 8a, 13a, 14a, 17a, 18a i 25a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, les competències exclusives per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, i en matèria de legislació mercantil; legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, la hisenda general i el deute de l'Estat; legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes; bases del règim estatutari dels funcionaris, i bases del règim miner i energètic.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, i dels i de les ministres d'Hisenda; de Treball i Economia Social; per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, d'Habitatge i Agenda Urbana; de Drets Socials, Consum i Agenda 2030, i d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de desembre de 2025,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures en matèria d'habitatge

Article 1. *Modificació del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.*

Es modifica el Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Suspensió del procediment de desnonament i dels llançaments per a llars vulnerables sense cap alternativa habitacional.*

1. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al 31 de desembre de 2026, en tots els judicis verbals que versin sobre reclamacions de renda o quantitats degudes per l'arrendatari, o l'expiració del termini de durada de contractes subscrits de conformitat amb la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, que pretenguin recuperar la possessió de la finca, s'hagi suspès o no prèviament el procés en els termes que estableix l'apartat 5 de l'article 441 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, la persona arrendatària pot instar, de conformitat amb el que preveu aquest article, un incident de suspensió extraordinària del desnonament o llançament davant el jutjat pel fet de trobar-se en una situació de vulnerabilitat econòmica que li impossibiliti trobar una alternativa habitacional per a ella i per a les persones amb les quals convisqui.

Així mateix, si no hi ha assenyalada data per al llançament, perquè no ha transcorregut el termini de deu dies a què es refereix l'article 440.3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, o perquè no s'ha celebrat la vista, se suspèn el termini esmentat o la celebració de la vista.

Aquestes mesures de suspensió, que s'estableixen amb un caràcter extraordinari i temporal, en tot cas, deixen de tenir efecte el 31 de desembre de 2026.

2. Perquè operi la suspensió a què es refereix l'apartat anterior, la persona arrendatària ha d'acreditar que es troba en alguna de les situacions de vulnerabilitat econòmica descrites a les lletres a) i b) de l'article 5.1 d'aquest Reial decret llei mitjançant la presentació dels documents que preveu l'article 6.1. El lletrat de l'Administració de justícia ha de donar trasllat de l'acreditació esmentada al demandant, el qual, en el termini màxim de deu dies, pot acreditar davant el jutjat, pels mateixos mitjans, que es troba igualment en la situació de vulnerabilitat econòmica descrita a la lletra a) de l'article 5.1 o en risc de situar-s'hi, en cas que s'adopti la mesura de suspensió del llançament.

3. Una vegada presentats els escrits anteriors, el lletrat de l'Administració de justícia ha de traslladar immediatament als serveis socials competents tota la documentació i ha de sol·licitar a aquests serveis un informe, que s'ha d'emetre en el termini màxim de deu dies, en el qual es valori la situació de vulnerabilitat de l'arrendatari i, si s'escau, de l'arrendador, i s'identifiquin les mesures a aplicar per l'Administració competent.

4. El jutge, en vista de la documentació presentada i de l'informe de serveis socials, ha de dictar una interlocutòria en què acordi la suspensió del llançament si es considera acreditada la situació de vulnerabilitat econòmica i, si s'escau, que no ha de prevaler la vulnerabilitat de l'arrendador. Si l'arrendatari no acredita la vulnerabilitat o bé ha de prevaler la situació de vulnerabilitat de l'arrendador, ha d'acordar la continuació del procediment. En tot cas, la interlocutòria que fixi la suspensió ha d'assenyalar expressament que el 31 de desembre de 2026 es reprèn automàticament el còmput dels dies a què es refereix l'article 440.3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, o s'ha d'assenyalar data per a la celebració de la vista i, si s'escau, del llançament, segons l'estat en què es trobi el procés.

Acreditada la vulnerabilitat, abans de la finalització del termini màxim de suspensió, les administracions públiques competents han d'adoptar les mesures que indiqui l'informe de serveis socials o d'altres que considerin adequades per satisfer la necessitat residencial de la persona en situació de vulnerabilitat i que en garanteixin l'accés a un habitatge digne. Una vegada aplicades les mesures esmentades, l'Administració competent ho ha de comunicar immediatament al

tribunal, i el lletrat de l'Administració de justícia ha de dictar en el termini màxim de tres dies un decret en què acordi l'aixecament de la suspensió del procediment.

5. Als efectes que preveu l'article 150.4 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, s'entén que hi concorre el consentiment de la persona arrendatària per la mera presentació de la sol·licitud de suspensió.

S'entén igualment que hi concorre el consentiment de l'arrendador per fer la comunicació que preveu aquest article per la mera presentació de l'escrit en què al·legui la seva situació de vulnerabilitat econòmica.»

Dos. L'article 1 *bis* queda redactat de la manera següent:

«Article 1 bis. Suspensió fins al 31 de desembre de 2026 del procediment de desnonament i dels llançaments per a persones econòmicament vulnerables sense cap alternativa habitacional en els supòsits dels apartats 2n, 4t i 7è de l'article 250.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i en els altres en què el desnonament derivi d'un procediment penal.

1. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al 31 de desembre de 2026, en tots els judicis verbals en què se substanciïn les demandes a què es refereixen els apartats 2n, 4t i 7è de l'article 250.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i en els altres processos penals en què se substanciï el llançament de l'habitatge habitual de les persones que l'estiguin habitant sense cap títol habilitador per fer-ho, el jutge té la facultat de suspendre el llançament fins al 31 de desembre de 2026.

Aquestes mesures de suspensió, que s'estableixen amb un caràcter extraordinari i temporal, deixen de tenir efecte en tot cas el 31 de desembre de 2026.

2. Per poder suspendre el llançament d'acord amb l'apartat anterior, és necessari que es tracti d'habitatges que pertanyin a persones jurídiques o a persones físiques titulars de més de deu habitatges i que les persones que les habiten sense títol estiguin en situació de vulnerabilitat econòmica perquè es troben en alguna de les situacions descrites a la lletra a) de l'article 5.1.

El jutge ha de prendre la decisió prèvia valoració ponderada i proporcional del cas concret, tenint en compte, entre d'altres que siguin procedents, les circumstàncies següents:

a) Les circumstàncies relatives a si l'entrada o la permanència a l'immoble està motivada per una situació d'extrema necessitat. A l'efecte d'analitzar l'estat de necessitat, s'ha de valorar adequadament l'informe dels serveis socials emès de conformitat amb l'apartat següent.

b) Les circumstàncies relatives a la cooperació dels habitants de l'habitatge amb les autoritats competents en la recerca de solucions per a una alternativa residencial que garanteixi el seu dret a un habitatge digne.

3. Perquè operi la suspensió a què es refereix l'apartat anterior, qui habiti l'habitatge sense títol ha de ser una persona dependent de conformitat amb el que disposa l'apartat dos de l'article 2 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, víctima de violència sobre la dona o tenir a càrrec seu, convivint en el mateix habitatge, alguna persona dependent o menor d'edat.

En tot cas, la persona o les persones que ocupen l'habitatge sense títol han d'acreditar, a més, que es troben en alguna de les situacions de vulnerabilitat econòmica descrites a la lletra a) de l'article 5.1 d'aquest Reial decret llei mitjançant la presentació dels documents que preveu l'article 6.1. El lletrat de l'Administració de justícia ha de traslladar l'acreditació esmentada al demandant o denunciante.

4. El lletrat de l'Administració de justícia ha de traslladar immediatament als serveis socials competents tota la documentació i ha de sol·licitar a aquests serveis un informe, que s'ha d'emetre en el termini màxim de quinze dies, en el qual es valori la situació de vulnerabilitat de la persona o les persones que hagin fixat el seu habitatge a l'immoble, i s'identifiquin les mesures a aplicar per l'Administració competent.

5. Acreditada la situació de vulnerabilitat de la persona que habiti a l'habitatge i ponderades pel jutge totes les altres circumstàncies concurrents, aquest ha de dictar una interlocutòria en què acordi, si s'escau, la suspensió pel temps que resti fins al 31 de desembre de 2026. Si el sol·licitant no acredita la vulnerabilitat o no es troba entre les persones amb dret a instar la suspensió de conformitat amb el que assenyala l'apartat 2, o hi concorre alguna de les circumstàncies que preveu l'apartat 6, el jutge ha d'acordar mitjançant una interlocutòria la continuació del procediment.

Durant el termini màxim de suspensió fixat, les administracions públiques competents han d'adoptar, en cas que quedi constatada la vulnerabilitat econòmica, les mesures que indiqui l'informe de serveis socials o d'altres que considerin adequades per satisfer la necessitat residencial de la persona en situació de vulnerabilitat i que en garanteixin l'accés a un habitatge digne. Una vegada adoptades les mesures esmentades, l'Administració competent ho ha de comunicar immediatament al tribunal competent, i el jutge ha de dictar en el termini màxim de tres dies una interlocutòria en què acordi l'aixecament de la suspensió del procediment i el llançament corresponent.

6. Als efectes que preveu l'article 150.4 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, s'entén que hi concorre el consentiment de la persona demandada per la mera presentació de la seva sol·licitud de suspensió.

7. En cap cas no és procedent la suspensió a què es refereix aquest article si l'entrada o la permanència a l'habitatge ha tingut lloc en els supòsits següents:

a) Quan s'hagi produït en un immoble de propietat d'una persona física, si en aquest immoble hi té el domicili habitual o la segona residència degudament acreditada, sense perjudici del nombre d'habitatges dels quals sigui propietària.

b) Quan s'hagi produït en un immoble de propietat d'una persona física o jurídica que el tingui cedit per qualsevol títol vàlid en dret a una persona física que hi tingui el domicili habitual o la segona residència degudament acreditada.

c) Quan l'entrada o la permanència en l'immoble s'hagi produït havent-hi intimidació o violència sobre les persones.

d) Quan hi hagi indicis racionals que l'habitatge s'estigui utilitzant per dur a terme activitats il·lícites.

e) Quan l'entrada o la permanència s'hagi produït en immobles de titularitat pública o privada destinats a habitatge social i l'habitatge ja s'hagi assignat a un sol·licitant per part de l'Administració o l'entitat que gestioni aquest habitatge.

f) Quan l'entrada a l'habitatge s'hagi produït amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.»

Article 2. Modificació del Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents per fer front a les situacions de vulnerabilitat social i econòmica en l'àmbit de l'habitatge i en matèria de transports.

Es fa una nova redacció dels apartats 2, 3, 5 i 6 de la disposició addicional segona del Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents per fer front a les situacions de vulnerabilitat social i econòmica en l'àmbit de l'habitatge i en matèria de transports, en els termes següents:

«2. La compensació consisteix en el valor mitjà que correspondria a un lloguer d'habitatge en l'entorn en què estigui l'immoble, determinat a partir dels

índexs de referència del preu del lloguer d'habitatge o altres referències objectives representatives del mercat d'arrendament, més les despeses corrents de l'habitatge que acrediti haver assumit l'arrendador, pel període que hi hagi entre que s'acordi la suspensió i el moment en què aquesta s'aixequi pel Tribunal o fins al 31 de desembre de 2026. No obstant això, si el valor esmentat és superior a la renda que percebia l'arrendador, la compensació consisteix en la renda deixada de percebre durant el mateix període assenyalat anteriorment més les despeses corrents.

3. La sol·licitud de compensació es pot presentar fins al 31 de gener de 2027, i l'arrendador ha de formular una exposició raonada i justificada de la compensació que consideri procedent sobre la base dels criteris indicats anteriorment.»

«5. Si s'acredita la concurrència d'un perjudici econòmic en els termes que estableix l'apartat anterior, la compensació consisteix en el valor mitjà que correspondria a un lloguer d'habitatge en l'entorn en què estigui l'immoble, determinat a partir dels índexs de referència del preu del lloguer d'habitatge o altres referències objectives representatives del mercat d'arrendament, més les despeses corrents de l'habitatge que acrediti haver assumit el propietari, pel període que hi hagi entre que s'acordi la suspensió i el moment en què aquesta s'aixequi per una interlocutòria o fins al 31 de desembre de 2026.

6. La sol·licitud de compensació es pot presentar fins al 31 de gener de 2027, i el titular de l'habitatge ha de formular una exposició raonada i justificada de la compensació que consideri procedent sobre la base dels criteris indicats anteriorment.»

Article 3. Aplicació de la disposició transitòria tercera de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.

La referència al 31 de desembre de 2025 efectuada en la disposició transitòria tercera de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, s'entén feta al 31 de desembre de 2026.

Article 4. Modificació del Reial decret 401/2021, de 8 de juny, pel qual s'aproven les mesures necessàries perquè les comunitats autònomes puguin utilitzar els recursos del Pla estatal d'habitatge 2018-2021, a fi de fer front a les compensacions que siguin procedents, i pel qual s'estableix el procediment per al reconeixement de la compensació als propietaris i als arrendadors a què es refereixen els articles 1 i 1 bis del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

Es modifica l'article 3 del Reial decret 401/2021, de 8 de juny, pel qual s'aproven les mesures necessàries perquè les comunitats autònomes puguin utilitzar els recursos del Pla estatal d'habitatge 2018-2021, a fi de fer front a les compensacions que siguin procedents, i pel qual s'estableix el procediment per al reconeixement de la compensació als propietaris i als arrendadors a què es refereixen els articles 1 i 1 bis del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, en els termes següents:

«Article 3. Procediment per a la presentació, tramitació i resolució de sol·licituds formulades pels arrendadors o propietaris dels habitatges afectats.

1. El procediment per a l'obtenció de compensacions s'ha d'iniciar a instància de part, mitjançant la sol·licitud corresponent, que es pot presentar fins al 31 de gener de 2027.

2. L'arrendador o el propietari ha de dirigir la sol·licitud a l'òrgan competent en matèria d'habitatge de la comunitat autònoma o de les ciutats de Ceuta i Melilla, que ha d'anar acompanyada d'una exposició raonada i justificada de la

compensació pel període que hi hagi entre que s'acordi la suspensió extraordinària de l'article 1 del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, o bé la suspensió del llançament de l'article 1 *bis* del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, i el moment en què el Tribunal l'aixequi o perquè s'arribi al límit temporal del 31 de desembre de 2026, i que consideri procedent sobre la base dels criteris següents:

a) El valor mitjà que correspondria a un lloguer d'habitatge en l'entorn en què estigui l'immoble, determinat a partir dels índexs de referència del preu del lloguer d'habitatge o altres referències objectives representatives del mercat d'arrendament. Si aquest valor és superior a la renda que percebia l'arrendador, la compensació consisteix en la renda deixada de percebre.

b) Les despeses corrents de l'habitatge que acrediti haver assumit l'arrendador o el propietari, pel període que hi hagi entre que s'acordi la suspensió i el moment en què el Tribunal l'aixequi o perquè s'arribi al límit temporal del 31 de desembre de 2026.

c) En el cas de la suspensió del llançament de l'article 1 *bis* del Reial decret llei esmentat, s'ha d'acreditar, pel propietari, el perjudici econòmic que li ha ocasionat perquè l'habitatge estava ofert en venda o arrendament abans de l'entrada a l'immoble.

3. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla han de tramitar les compensacions a arrendadors o propietaris que preveu el Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de conformitat amb el que estableixen el present Reial decret i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La sol·licitud, així com la resta de tràmits del procediment, s'han de dur a terme per mitjans electrònics quan el sol·licitant es trobi entre els subjectes que recull l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Les persones físiques poden presentar la seva sol·licitud en qualsevol dels llocs de l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i dur a terme la resta de tràmits del procediment per mitjans no electrònics o bé exercir el seu dret a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució a l'interessat és de tres mesos, si bé excepcionalment l'òrgan competent pot acordar de manera motivada ampliar el termini en tres mesos més, circumstància que s'ha de notificar expressament a l'interessat. Vençut el termini màxim sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, l'interessat la pot entendre estimada per silenci administratiu.

5. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla poden desenvolupar o completar aquest procediment per tal de facilitar-ne la gestió i la percepció de les compensacions per l'arrendador o el propietari.»

CAPÍTOL II

Mesures en matèria energètica

Article 5. Descomptes l'any 2026 a consumidors domèstics d'energia elèctrica vulnerables i vulnerables sever.

1. Els descomptes del bo social aplicables als consumidors domèstics d'energia elèctrica que recull l'article 6.3 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, són els següents amb un caràcter excepcional, en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2026.

El descompte corresponent al consumidor vulnerable és del 42,5 per cent. En el cas del consumidor vulnerable sever, el descompte és del 57,5 per cent.

2. Per mitjà d'una ordre ministerial, el mes següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'han d'ajustar els valors unitaris del bo social elèctric per a l'any 2026, d'acord amb els descomptes que estableix.

Article 6. *Garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors vulnerables.*

El Reial decret llei 1/2025, de 28 de gener, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria econòmica, de transport i de Seguretat Social, i per fer front a situacions de vulnerabilitat, queda redactat de la manera següent:

Se'n modifica l'article 83, amb el contingut següent:

«Article 83. *Garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors vulnerables.*

La garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors vulnerables que estableix l'article 4 del Reial decret llei 8/2021, de 4 de maig, pel qual s'adopten mesures urgents en l'ordre sanitari, social i jurisdiccional, a aplicar després de la finalització de la vigència de l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, s'aplica des de l'1 de gener de 2025 fins al 31 de desembre de 2026».

CAPÍTOL III

Mesures sobre pensions i altres prestacions públiques

Article 7. *Límit de la quantia inicial de les pensions públiques.*

Des de l'1 de gener de 2026 i fins que s'aprovi la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026, el límit màxim per a la percepció de les pensions públiques del sistema de la Seguretat Social i de classes passives de l'Estat causades el 2026 és de 3.359,60 euros mensuals o 47.034,40 euros anuals.

Article 8. *Revaloració de les pensions i d'altres prestacions públiques.*

Fins que s'aprovi la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026, s'apliquen les normes següents per a la revaloració de les pensions i d'altres prestacions públiques:

1. Les pensions abonades pel sistema de la Seguretat Social, en la modalitat contributiva, així com les pensions ordinàries i extraordinàries del règim de classes passives de l'Estat, es revaloren el 2026 amb un caràcter general el 2,7 per cent respecte de l'import que tinguin a 31 de desembre de 2025, equivalent al valor mitjà de les taxes de variació interanual expressades en tant per cent de l'índex de preus de consum dels dotze mesos previs al desembre de 2025, expressat amb un decimal, de conformitat amb el que preveuen els articles 58 i 27, respectivament, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, i del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, en els termes i amb les excepcions i especialitats que indica aquest Reial decret llei.

També s'incrementen segons el que disposa el paràgraf anterior els havers reguladors aplicables per a la determinació inicial de les pensions del règim de classes passives de l'Estat i de les pensions especials de guerra.

2. El complement de pensions contributives del sistema de la Seguretat Social i de les pensions de classes passives de l'Estat per a la reducció de la bretxa de gènere té per al 2026 un import de 36,90 euros mensuals.

3. La quantia mínima de les pensions contributives del sistema de la Seguretat Social i de les pensions de classes passives de l'Estat s'incrementa l'any 2026 en funció del tipus de pensió, de conformitat amb el que preveuen l'article 58 i la disposició addicional cinquanta-tresena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, amb els imports que especifica l'annex I i de conformitat amb el que disposen l'article 27 i la disposició addicional vint-i-unena del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, amb els imports que figuren a l'annex II, respectivament.

4. Les pensions de l'extingida assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (d'ara endavant, SOVI) no concurrents amb altres pensions públiques tenen un import anual de 8.394,40 euros el 2026, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria segona.1 i 4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Les pensions de la SOVI concurrents amb pensions de viduitat d'algun dels règims del sistema de la Seguretat Social tenen el 2026 un import anual de 8.149,40 euros, sense perjudici de l'aplicació del límit que estableix la disposició transitòria segona del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. En cas que se superi aquest límit, l'import es minora en la quantia necessària per no superar-lo.

5. Les pensions no contributives del sistema de la Seguretat Social d'incapacitat i jubilació tenen un import anual de 8.803,20 euros.

6. Amb efectes des de l'1 de gener de 2026, la quantia anual de les prestacions familiars de la Seguretat Social, en la modalitat no contributiva, així com, si s'escau, l'import del límit d'ingressos per a l'accés a aquestes, que regula el títol VI, capítol I, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, són els següents:

a) La quantia de l'assignació econòmica que estableix l'article 353.1 del text refós esmentat, en el supòsit de fill o filla menor de divuit anys i de menor a càrrec en règim d'acolliment familiar permanent o guarda amb fins d'adopció amb un grau de discapacitat igual o superior al 33 per cent, és en el còmput anual de 1.000,00 euros.

La quantia de l'assignació econòmica que estableix l'article 353.1 del text refós esmentat, en el supòsit de fill o filla major de divuit anys a càrrec amb un grau de discapacitat igual o superior al 65 per cent, és en el còmput anual de 5.962,80 euros.

b) La quantia de l'assignació econòmica que estableix l'article 353.2 del text refós esmentat, per als casos de fill o filla a càrrec major de divuit anys amb un grau de discapacitat igual o superior al 75 per cent i que, com a conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessiti el concurs d'una altra persona per dur a terme els actes més essencials de la vida, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs, és en el còmput anual de 8.942,40 euros.

c) El límit d'ingressos anuals l'any 2026 per a les persones beneficiàries que, de conformitat amb la disposició transitòria sisena de la Llei 19/2021, de 20 de desembre, per la qual s'estableix l'ingrés mínim vital, mantinguin el dret a l'assignació econòmica per cada fill o filla menor de divuit anys o menor a càrrec sense discapacitat o amb discapacitat inferior al 33 per cent, queden fixats en 15.356,00 euros anuals i, si es tracta de famílies nombroses, en 23.109,00 euros anuals, i s'incrementa en 3.745,00 euros anuals per cada fill o filla a càrrec a partir del quart, aquest inclòs. La quantia de l'assignació econòmica és de 588,00 euros anuals.

No obstant això, la quantia de l'assignació econòmica és en el còmput anual de 637,92 euros en els casos en què els ingressos familiars siguin inferiors als imports que assenyalava la taula següent:

Integrants de la llar		Interval d'ingressos	Assignació íntegra anual
Persones $\geq$ 14 anys (M)	Persones < 14 anys (N)		
1	1	5.839 o menys.	637,92 x F.
1	2	7.185 o menys.	637,92 x F.

Integrants de la llar		Interval d'ingressos	Assignació íntegra anual
Persones ≥ 14 anys (M)	Persones < 14 anys (N)		
1	3	8.532 o menys.	637,92 x F.
2	1	8.083 o menys.	637,92 x F.
2	2	9.429 o menys.	637,92 x F.
2	3	10.776 o menys.	637,92 x F.
3	1	10.328 o menys.	637,92 x F.
3	2	11.674 o menys.	637,92 x F.
3	3	13.020 o menys.	637,92 x F.
M	N	$4.492 + [(4.492 \times 0,5 \times (M-1)) + (4.492 \times 0,3 \times N)]$ o menys.	637,92 x F.

F = fills o filles a càrrec de la persona beneficiària menors de 18.

N = nombre de menors de 14 anys a la llar.

M = nombre de persones de 14 anys o més a la llar.

7. La quantia de la prestació per naixement o adopció de fill o filla que estableix l'article 358.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en supòsits de famílies nombroses, monoparentals i de mares o pares amb discapacitat, és de 1.000,00 euros.

Els límits d'ingressos l'any 2026 per accedir a aquesta prestació, de conformitat amb el que preveu l'article 357.3 del text legal esmentat, queden fixats en 15.356,00 euros anuals i, si es tracta de famílies nombroses, en 23.109,00 euros anuals, i s'incrementen en 3.745,00 euros anuals per cada fill o filla a càrrec a partir del quart, aquest inclòs.

No es reconeix la prestació en els supòsits en què la diferència a què es refereix el primer paràgraf de l'article 358.2 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social sigui inferior a 10,00 euros.

8. El subsidi de mobilitat i compensació per a despeses de transport es revalora el 2026 en un percentatge del 2,7 per cent i assoleix un import anual de 1.029,60 euros.

9. Les prestacions d'orfanat causades per violència contra la dona, que preveu el tercer paràgraf de l'article 224.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, experimenten el 2026 un increment igual al que s'aprovi per al salari mínim interprofessional per al dit any.

10. El límit d'ingressos per al reconeixement de complements econòmics per mínims experimenta un increment del 2,7 per cent sobre el límit vigent el 2025.

11. L'import de les prestacions econòmiques de gran invalidesa del règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades i del règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, de les reconegudes a l'empara de la Llei 3/2005, de 18 de març, per la qual es reconeix una prestació econòmica als ciutadans d'origen espanyol desplaçats a l'estranger, durant la seva minoria d'edat, com a conseqüència de la Guerra Civil, i que van desenvolupar la major part de la seva vida fora del territori nacional, així com els imports mensuals de les ajudes socials reconegudes a favor de les persones contaminades pel virus d'immunodeficiència humana (VIH), que estableix l'article 2.1.b), c) i d) del Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig, pel qual es concedeixen ajudes als afectats pel virus d'immunodeficiència humana (VIH) com a conseqüència d'actuacions realitzades en el sistema sanitari públic, experimenten el 2026 un increment del 2,7 per cent sobre la quantia que tinguin establerta el 2025.

Article 9. *Actualització del límit màxim i mínim de les bases de cotització i d'altres aspectes en matèria de cotització en el sistema de la Seguretat Social.*

1. Per a l'exercici de 2026 i fins a l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent, les bases mínimes de cotització, dels grups de cotització dels règims que les tinguin establertes, s'incrementen de manera automàtica en el mateix percentatge en què ho faci el salari mínim interprofessional incrementat en un sisè i les bases màximes de cada categoria professional i el límit màxim de les bases de cotització es fixa en 5.101,20 euros mensuals, de conformitat amb el que estableixen l'article 19.3 i la disposició transitòria trenta-vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

2. Per a l'exercici de 2026, la cotització corresponent al mecanisme d'equitat intergeneracional, d'acord amb la disposició transitòria quaranta-tresena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, és de 0,90 punts percentuals.

Quan aquest tipus de cotització hagi de ser objecte de distribució entre l'empresa i la persona treballadora, el 0,75 per cent és a càrrec de l'empresa, i el 0,15 per cent, a càrrec de la persona treballadora.

3. Des de l'1 de gener de 2026, de conformitat amb el que disposen l'article 19 *bis* i la disposició transitòria quaranta-dosena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, la cotització addicional de solidaritat es determina aplicant els tipus de cotització següents sobre les retribucions:

a) L'1,15 per cent a la part de la retribució compresa entre 5.101,21 euros i 5.611,32 euros, i el 0,96 per cent és a càrrec de l'empresa, i el 0,19 per cent, a càrrec de la persona treballadora.

b) L'1,25 per cent a la part de la retribució compresa entre 5.611,33 euros i 7.651,80 euros, i l'1,04 per cent és a càrrec de l'empresa, i el 0,21 per cent, a càrrec de la persona treballadora.

c) L'1,46 per cent a la part de la retribució que superi els 7.651,80 euros, i l'1,22 per cent és a càrrec de l'empresa, i el 0,24 per cent, a càrrec de la persona treballadora.

4. Durant l'any 2026, la taula general i la taula reduïda aplicables als diferents trams de rendiments nets, per a les persones treballadores incloses en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, són les que preveu la disposició transitòria primera del Reial decret llei 13/2022, de 26 de juliol, pel qual s'estableix un nou sistema de cotització per als treballadors per compte propi o autònoms i es millora la protecció per cessament d'activitat, per a l'any 2025, i la referència s'ha d'entendre feta a l'any 2026 quan, a la norma esmentada, la referència es faci a l'any 2025. En tot cas, la base màxima dels trams 11 i 12 de la taula general s'actualitza d'acord amb el límit màxim de cotització previst per al règim general de la Seguretat Social per a l'any 2026.

5. Les persones treballadores autònomes que, per raó d'un treball per compte d'altri dut a terme simultàniament, cotitzin en règim de pluriactivitat, i ho facin durant l'any 2026, tenint en compte tant les cotitzacions efectuades en aquest règim especial com les aportacions empresarials i les corresponents a la persona treballadora en el règim de la Seguretat Social que correspongui per la seva activitat per compte d'altri, tenen dret al reintegrament del 50 per cent de l'excés en què les seves cotitzacions per contingències comunes superin la quantia de 17.323,68 euros amb el límit del 50 per cent de les quotes ingressades en aquest règim especial per raó de la seva cotització per les contingències comunes.

CAPÍTOL IV**Mesures en matèria d'ocupació**

Article 10. *Pròrroga de la vigència del Reial decret 87/2025, d'11 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2025.*

Fins que s'aprovi el reial decret pel qual es fixi el salari mínim interprofessional per a l'any 2026, d'acord amb el que preveu l'article 27 de l'Estatut dels treballadors, es prorroga la vigència del Reial decret 87/2025, d'11 de febrer, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2025.

Article 11. *Mesures laborals vinculades amb el gaudi d'ajudes públiques.*

A les empreses beneficiàries de les ajudes directes que preveu aquest Reial decret llei, l'augment dels costos energètics no pot constituir una causa objectiva d'acomiadament fins al 31 de desembre de 2026. L'incompliment d'aquesta obligació comporta el reintegrament de l'ajuda rebuda. Així mateix, les empreses que s'acullin a les mesures de reducció de jornada o suspensió de contractes que regula l'article 47 de l'Estatut dels treballadors per causes relacionades amb la invasió d'Ucraïna i que es beneficiïn de suport públic no poden utilitzar aquestes causes per fer acomiadaments.

CAPÍTOL V**Mesures de caràcter tributari**

Article 12. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificada en els termes següents:

Amb efectes des de l'1 de gener de 2025, la disposició transitòria tretzena queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tretzena. *Límits per a l'aplicació del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca en els exercicis de 2016 a 2026.*

Per als exercicis de 2016 a 2026, tots dos inclusivament, la magnitud de 150.000 euros a què es refereix el primer guió del número 2n i el número 3r de l'apartat dos de l'article 122, i el número 6è de l'apartat dos de l'article 124 d'aquesta Llei, queda fixada en 250.000 euros.»

Article 13. *Modificació del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.*

S'afegeix una disposició transitòria quarta en el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quarta. *Renúncia extraordinària a la gestió dels llibres de registre a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i baixa extraordinària en el registre de devolució mensual per a l'any 2026.*

1. No obstant el que preveu l'article 68 *bis*, els subjectes passius poden renunciar a l'opció per la gestió electrònica dels llibres de registre a través de la

seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 31 de gener de 2026.

2. No obstant el que preveu l'article 30.8, els subjectes passius inscrits en el registre de devolució mensual poden sol·licitar la baixa voluntària en aquest l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 31 de gener de 2026.»

Article 14. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

La Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, queda modificada en els termes següents:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2025, la disposició addicional cinquantesena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquantesena. Deducció per obres de millora de l'eficiència energètica d'habitatges.

1. Els contribuents es poden deduir el 20 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, fins al 31 de desembre de 2026 per les obres dutes a terme durant el període esmentat per a la reducció de la demanda de calefacció i refrigeració del seu habitatge habitual o de qualsevol altre de la seva titularitat que tingui arrendat per al seu ús com a habitatge en aquell moment o en expectativa de lloguer, sempre que, en aquest últim cas, l'habitatge es llogui abans del 31 de desembre de 2027.

A aquests efectes, s'entén únicament que s'ha reduït la demanda de calefacció i refrigeració de l'habitatge quan es redueixi almenys un 7 per cent la suma dels indicadors de demanda de calefacció i refrigeració del certificat d'eficiència energètica de l'habitatge expedit pel tècnic competent després de dur a terme les obres, respecte de l'expedit abans de l'inici d'aquestes.

La deducció s'ha de practicar en el període impositiu en què s'expedeixi el certificat d'eficiència energètica emès després de dur a terme les obres. Quan el certificat s'expedeixi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar quantitats per aquestes obres, la deducció s'ha de practicar en aquest últim prenent en consideració les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat. En tot cas, el certificat esmentat s'ha d'expedir abans de l'1 de gener de 2027.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 5.000 euros anuals.

2. Els contribuents es poden deduir el 40 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, fins al 31 de desembre de 2026 per les obres dutes a terme durant el període esmentat per a la millora en el consum d'energia primària no renovable del seu habitatge habitual o de qualsevol altre de la seva titularitat que tingui arrendat per al seu ús com a habitatge en aquell moment o en expectativa de lloguer, sempre que, en aquest últim cas, l'habitatge es llogui abans del 31 de desembre de 2027.

A aquests efectes, únicament s'entén que s'ha millorat el consum d'energia primària no renovable en l'habitatge en què s'hagin dut a terme aquestes obres

quan es redueixi almenys un 30 per cent l'indicador de consum d'energia primària no renovable, o bé s'aconsegueixi una millora de la qualificació energètica de l'habitatge per obtenir una classe energètica "A" o "B", en la mateixa escala de qualificació, acreditat mitjançant un certificat d'eficiència energètica expedit pel tècnic competent després de la realització de les obres, respecte de l'expedit abans de l'inici d'aquestes.

La deducció s'ha de practicar en el període impositiu en què s'expedeixi el certificat d'eficiència energètica emès després de dur a terme les obres. Quan el certificat s'expedeixi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar quantitats per aquestes obres, la deducció s'ha de practicar en aquest últim prenent en consideració les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat. En tot cas, el certificat esmentat s'ha d'expedir abans de l'1 de gener de 2027.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 7.500 euros anuals.

3. Els contribuents propietaris d'habitatges ubicats en edificis d'ús predominant residencial en què s'hagin portat a terme des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, fins al 31 de desembre de 2027 obres de rehabilitació energètica, es poden deduir el 60 per cent de les quantitats satisfetes durant el període esmentat per aquestes obres. A aquests efectes, tenen la consideració d'obres de rehabilitació energètica de l'edifici aquelles en què s'obtingui una millora de l'eficiència energètica de l'edifici en què s'ubica l'habitatge, i s'ha d'acreditar amb el certificat d'eficiència energètica de l'edifici expedit pel tècnic competent després de la realització de les obres una reducció del consum d'energia primària no renovable, referida a la certificació energètica, d'un trenta per cent com a mínim, o bé la millora de la qualificació energètica de l'edifici per obtenir una classe energètica "A" o "B", en la mateixa escala de qualificació, respecte de l'expedit abans de l'inici d'aquestes.

S'assimilen als habitatges les places de garatge i els trasters que s'hagin adquirit amb aquestes.

No donen dret a practicar aquesta deducció per les obres dutes a terme a la part de l'habitatge que estigui afecta a una activitat econòmica.

La deducció s'ha de practicar en els períodes impositius de 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026 i 2027 en relació amb les quantitats satisfetes en cadascun d'aquests, sempre que s'hagi expedit, abans de la finalització del període impositiu en què s'hagi de practicar la deducció, el certificat d'eficiència energètica esmentat. Quan el certificat s'expedeixi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar quantitats per aquestes obres, la deducció s'ha de practicar en aquest últim prenent en consideració les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat. En tot cas, aquest certificat s'ha d'expedir abans de l'1 de gener de 2028.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 5.000 euros anuals.

Les quantitats satisfetes no deduïdes pel fet d'excedir la base màxima anual de deducció es poden deduir, amb el mateix límit, en els quatre exercicis següents, sense que en cap cas la base acumulada de la deducció pugui excedir els 15.000 euros.

4. No donen dret a practicar les deduccions que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors, quan l'obra es dugui a terme a les parts dels habitatges afectes a una activitat econòmica, places de garatge, trasters, jardins, parcs, piscines i instal·lacions esportives i altres elements anàlegs.

En cap cas, una mateixa obra duta a terme en un habitatge no dona dret a les deduccions que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors. Aquestes deduccions tampoc no són aplicables als casos en què la millora acreditada i les quanties satisfetes corresponguin a actuacions dutes a terme al conjunt de l'edifici i escaigui l'aplicació de la deducció que recull l'apartat 3 d'aquesta disposició.

La base de les deduccions que preveuen els apartats 1, 2 i 3 anteriors està constituïda per les quantitats satisfetes, mitjançant una targeta de crèdit o debit, una transferència bancària, un xec nominatiu o l'ingrés en comptes en entitats de crèdit, a les persones o entitats que duguin a terme aquestes obres, així com a les persones o entitats que expedixin els certificats esmentats; se n'han de descomptar les quanties que, si s'escau, hagin estat subvencionades a través d'un programa d'ajudes públiques o hagin de ser subvencionades en virtut d'una resolució definitiva de la concessió d'aquestes ajudes. En cap cas, les quantitats satisfetes mitjançant lliuraments de diners de curs legal no donen dret a practicar la deducció.

A aquests efectes, es consideren quantitats satisfetes per les obres dutes a terme les necessàries per a la seva execució, incloent-hi els honoraris professionals, els costos de redacció de projectes tècnics, la direcció d'obres, el cost d'execució d'obres o instal·lacions, la inversió en equips i materials i altres despeses necessàries per al seu desenvolupament, així com l'emissió dels certificats d'eficiència energètica corresponents. En tot cas, no es consideren en les quantitats esmentades els costos relatius a la instal·lació o substitució d'equips que utilitzin combustibles d'origen fòssil.

Atès que es tracta d'obres portades a terme per una comunitat de propietaris, la quantia susceptible de formar la base de la deducció de cada contribuent a què es refereix l'apartat 3 anterior la determina el resultat d'aplicar a les quantitats satisfetes per la comunitat de propietaris, a què es refereix el paràgraf anterior, el coeficient de participació que hi tingui.

5. Els certificats d'eficiència energètica que preveuen els apartats anteriors s'han d'haver expedit i registrat d'acord amb el que disposa el Reial decret 390/2021, d'1 de juny, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis.

A l'efecte d'acreditar el compliment dels requisits exigits per a la pràctica d'aquestes deduccions, són vàlids els certificats expedits abans de l'inici de les obres sempre que no hagi transcorregut un termini de dos anys entre la data de la seva expedició i la de l'inici d'aquestes.

6. L'import d'aquestes deduccions s'ha de restar de la quota íntegra estatal després de les deduccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 68 d'aquesta Llei.»

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2025, la disposició adicional cinquanta-cinquena queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional cinquanta-cinquena. *Imputació de rendes immobiliàries durant els períodes impositius de 2023, 2024 i 2025.*

En els períodes impositius de 2023, 2024 i 2025, el percentatge d'imputació de l'1,1 per cent que preveu l'article 85 d'aquesta Llei és aplicable en el cas d'immobles localitzats en municipis en què els valors cadastrals s'hagin revisat, modificat o determinat mitjançant un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, de conformitat amb la normativa cadastral, sempre que hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 2012.»

Tres. Amb efectes des de l'1 de gener de 2026, la disposició addicional cinquanta-vuitena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquanta-vuitena. *Deducció per l'adquisició de vehicles elèctrics "endollables" i de pila de combustible i punts de recàrrega.*

1. Els contribuents poden deduir el 15 per cent del valor d'adquisició d'un vehicle elèctric nou en qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Quan el vehicle s'adquireixi des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2026. En aquest cas, la deducció es practica en el període impositiu en què el vehicle sigui matriculat.

b) Quan, des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2026, una quantitat a compte per a la futura adquisició del vehicle que representi, almenys, el 25 per cent del valor d'adquisició d'aquest. En aquest cas, la deducció es practica en el període impositiu en què s'aboni aquesta quantitat, i s'ha d'abonar la resta i adquirir el vehicle abans que finalitzi el segon període impositiu immediatament posterior a aquell en què es va produir el pagament d'aquesta quantitat.

En tots dos casos, la base màxima de la deducció és de 20.000 euros i la constitueix el valor d'adquisició del vehicle, incloses les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, al qual s'han de descomptar les quanties que, si s'escau, s'hagin subvencionat o s'hagin de subvencionar a través d'un programa d'ajudes públiques.

El contribuent pot aplicar la deducció que preveu aquest apartat per una sola compra d'algun dels vehicles que recull l'apartat 2, i ha d'optar en relació amb aquesta per l'aplicació del que disposen les lletres a) o b) anteriors.

2. Només tenen dret a aquesta deducció els vehicles que compleixin els requisits següents:

a) Els vehicles han de pertànyer a alguna de les categories següents:

1r Turismes M1: vehicles de motor amb almenys quatre rodes dissenyats i fabricats per al transport de passatgers, que tinguin, a més del seient del conductor, vuit places com a màxim.

2n Quadricicles lleugers L6e: quadricicles lleugers amb una massa en buit inferior o igual a 425 kg, sense incloure-hi la massa de les bateries, amb una velocitat màxima per construcció inferior o igual a 45 km/h i amb una potència màxima inferior o igual a 6 kW.

3r Quadricicles pesants L7e: vehicles de quatre rodes, amb una massa en ordre de marxa (sense incloure-hi el pes de les bateries) inferior o igual a 450 kg en el cas de transport de passatgers i a 600 kg en el cas de transport de mercaderies, i que no es puguin classificar com a quadricicles lleugers.

4t Motocicletes L3e, L4e, L5e: vehicles amb dues rodes, o amb tres rodes simètriques o asimètriques respecte de l'eix mitjà longitudinal del vehicle, de més de 50 cm³ o amb una velocitat superior a 50 km/h i amb un pes brut vehicular que no excedeixi una tona.

b) Els models dels vehicles han de ser elegibles de conformitat amb la normativa estatal reguladora del programa d'ajudes públiques a la mobilitat elèctrica vigent en el moment de l'adquisició en el cas de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, o en el moment en què es va produir el pagament de la quantitat a compte, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior, i complir els requisits següents:

1r Per als vehicles pertanyents a la categoria M s'exigeix la pertinença a algun dels tipus següents:

i. Vehicles elèctrics purs (BEV), propulsats totalment i exclusivament mitjançant motors elèctrics l'energia dels quals prové, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, i que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior del vehicle, com ara la xarxa elèctrica.

ii. Vehicles elèctrics d'autonomia estesa (EREV), propulsats totalment i exclusivament mitjançant motors elèctrics l'energia dels quals prové, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior al vehicle i que incorporen un motor de combustió interna de gasolina o gasoil per recarregar-les.

iii. Vehicles híbrids "endollables" (PHEV), propulsats totalment o parcialment mitjançant motors de combustió interna de gasolina o gasoil i elèctrics l'energia dels quals procedeix, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior al vehicle, per exemple, la xarxa elèctrica. El motor elèctric ha d'estar alimentat amb bateries carregades des d'una font d'energia externa.

iv. Vehicle elèctric de cèl·lules de combustible (FCV): vehicle elèctric que utilitza exclusivament energia elèctrica procedent d'una pila de combustible d'hidrogen embarcat.

v. Vehicle elèctric híbrid de cèl·lules de combustible (FCHV): vehicle elèctric de cèl·lules de combustible que equipa, a més, bateries elèctriques recarregables.

2n Per als vehicles pertanyents a la categoria L s'exigeix:

i. Estar propulsats exclusivament per motors elèctrics i estar homologats com a vehicles elèctrics.

ii. Les motocicletes elèctriques noves (categories L3e, L4e i L5e) susceptibles d'ajuda han de tenir bateries de liti, motor elèctric amb una potència de motor igual o superior a 3 kW i una autonomia mínima de 70 km.

c) Els vehicles no poden estar afectes a una activitat econòmica.

d) Han d'estar matriculats per primera vegada a Espanya a nom del contribuent abans del 31 de desembre de 2026, en el cas de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, o abans que finalitzi el segon període impositiu immediatament posterior a aquell en què es va produir el pagament de la quantitat a compte, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior.

e) El preu de venda del vehicle adquirit no pot superar l'import màxim que estableix, si s'escau, per a cada tipus de vehicle la normativa estatal reguladora dels programes d'ajudes públiques a la mobilitat elèctrica vigent en el moment de l'adquisició, en el cas de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, o en el moment en què es va produir el pagament de la quantitat a compte, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior, calculat en tots dos supòsits en els termes que estableix la normativa esmentada.

3. Els contribuents poden deduir el 15 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2026, per a la instal·lació durant el període esmentat en un immoble de la seva propietat de sistemes de recàrrega de bateries per a vehicles elèctrics no afectes a una activitat econòmica.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 4.000 euros anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes, mitjançant una targeta de crèdit o debit, una transferència bancària, un xec nominatiu o un ingrés en comptes d'entitats de crèdit, a les persones o a les entitats que facin la instal·lació, descomptant-hi les quanties que, si s'escau, hagin estat subvencionades a través d'un programa d'ajudes públiques. En cap cas, les quantitats satisfetes mitjançant lliuraments de diners de curs legal no donen dret a practicar la deducció.

A aquest efecte, es consideren com a quantitats satisfetes per a la instal·lació dels sistemes de recàrrega les que són necessàries per portar-la a terme, com ara la inversió en equips i materials, les despeses per instal·lar-los i les obres necessàries per desenvolupar-los.

La deducció s'ha de practicar en el període impositiu en el qual finalitzi la instal·lació, que no pot ser posterior al 2026. Quan la instal·lació finalitzi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar les quantitats per fer-la, la deducció s'ha de practicar en aquest darrer període i s'hi han de considerar les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat.

Per aplicar la deducció, cal comptar amb les autoritzacions i els permisos que estableix la legislació vigent.

4. En cas que els vehicles o els sistemes de recàrrega de bateries als quals es refereixen els apartats anteriors siguin afectes a una activitat després d'adquirir-los o instal·lar-los, es perd el dret a la deducció practicada.

5. L'import d'aquestes deduccions s'ha de restar de la quota íntegra estatal després de les deduccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 68 d'aquesta Llei.

6. Reglamentàriament s'han de regular les obligacions d'informació que han de complir els concessionaris o els venedors dels vehicles».

Quatre. Amb efectes des de l'1 de gener de 2025, la disposició transitòria trenta-dosena queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-dosena. Límits per a l'aplicació del mètode d'estimació objectiva en els exercicis de 2016 a 2026.

Per als exercicis de 2016 a 2026, tots dos inclusivament, les magnituds de 150.000 i 75.000 euros a què es refereix l'apartat a') de la lletra b) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queden fixades en 250.000 i 125.000 euros, respectivament.

Així mateix, per a aquests exercicis, la magnitud de 150.000 euros a què es refereix la lletra c) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queda fixada en 250.000 euros.»

Article 15. Terminis de renúncies i revocacions al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i als règims simplificat i especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, per a l'any 2026.

1. El termini de renúncies a què es refereixen l'article 33.1.a) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, i l'article 33.2, paràgraf segon, del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, així com la revocació d'aquestes, que han de tenir efectes per a l'any 2026, és des de l'endemà de la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» del present Reial decret llei fins al 31 de gener de 2026.

2. Les renúncies i les revocacions presentades, per a l'any 2026, als règims simplificat i especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit o al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el mes de desembre de 2025, amb anterioritat a l'inici del termini que preveu l'apartat 1 anterior, s'entenen presentades en període hàbil.

No obstant això, els subjectes passius afectats pel que disposa el paràgraf anterior poden modificar la seva opció en el termini que preveu l'apartat 1.

Article 16. Exempció per danys personals en incendis forestals.

Des del 26 d'agost de 2025 estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques les ajudes per danys personals a què es refereix l'Acord del Consell de Ministres de 26 d'agost de 2025 pel qual es declara «zona afectada greument per una emergència de protecció civil» el territori afectat com a conseqüència dels incendis forestals i altres emergències de protecció civil esdevingudes entre el 23 de juny i el 25 d'agost de 2025.

Article 17. Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

La Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, queda redactada en els termes següents:

U. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2025, la disposició addicional dissetena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dissetena. *Llibertat d'amortització en inversions que utilitzin energia procedent de fonts renovables.*

1. Les inversions en instal·lacions destinades a l'autoconsum d'energia elèctrica que utilitzin energia procedent de fonts renovables d'acord amb el que defineix el Reial decret 244/2019, de 5 d'abril, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica, així com les instal·lacions per a ús tèrmic de consum propi que utilitzin energia procedent de fonts renovables, que substitueixin instal·lacions que utilitzin energia procedent de fonts no renovables fòssils i que siguin posades a disposició del contribuent a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 18/2022, de 18 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de reforç de la protecció dels consumidors d'energia i de contribució a la reducció del consum de gas natural en aplicació del «Pla + seguretat per a la teva energia (+SE)», així com mesures en matèria de retribucions del personal al servei del sector públic i de protecció de les persones treballadores agràries eventuales afectades per la sequera, i entrin funcionament el

2023, el 2024, el 2025 i el 2026 es poden amortitzar lliurement en els períodes impositius:

- a) Que s'iniciïn o conclouin el 2023, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2023.
- b) Que s'iniciïn o conclouin el 2024, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2024.
- c) Que s'iniciïn o conclouin el 2025, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2025.
- d) Que s'iniciïn o conclouin el 2026, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2026.

El que estableix aquest apartat està condicionat que, durant els 24 mesos següents a la data d'inici del període impositiu en què els elements adquirits entren en funcionament, la plantilla mitjana total de l'entitat es mantingui respecte de la plantilla mitjana dels dotze mesos anteriors.

Els edificis no es poden acollir a la llibertat d'amortització que regula aquesta disposició.

La quantia màxima de la inversió que es pot beneficiar del règim de llibertat d'amortització és de 500.000 euros.

Per calcular la plantilla mitjana total de l'entitat, s'han de prendre les persones ocupades, en els termes que disposi la legislació laboral, tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa.

2. Als efectes d'aquesta disposició, es considera energia renovable la procedent de fonts renovables no fòssils, és a dir, energia eòlica, energia solar (solar tèrmica i solar fotovoltaica) i energia geotèrmica, energia ambient, energia mareomotriu, energia undimotriu i altres tipus d'energia oceànica, energia hidràulica i energia procedent de biomassa, gasos d'abocador, gasos de plantes de depuració i biogàs, tal com es defineixen a la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables.

En el cas de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica, només es considera energia renovable la que procedeixi d'instal·lacions de la categoria b) de l'article 2.1 del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus.

3. En el cas de les instal·lacions que utilitzin bombes de calor accionades elèctricament, només es considera energia renovable el seu ús per a la calor a partir d'un rendiment de factor estacional (SCOPnet) de 2,5 d'acord amb la Decisió 2013/114/UE de la Comissió, d'1 de març de 2013, per la qual s'estableixen les directrius per al càlcul pels estats membres de l'energia renovable procedent de les bombes de calor de diferents tecnologies, de conformitat amb el que disposa l'article 5 de la Directiva 2009/28/CE del Parlament Europeu i del Consell.

En cas que aquestes bombes s'usin per al fred, només es considera que produeixen energia renovable quan el sistema de refrigeració funcioni per damunt del requisit d'eficiència mínim expressat com a factor de rendiment estacional primari i aquest sigui almenys 1,4 (SPF_{plow}), de conformitat amb el que disposa el Reglament delegat (UE) 2022/759 de la Comissió, de 14 de desembre de 2021, pel qual es modifica l'annex VII de la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell respecte a una metodologia per calcular la quantitat d'energies renovables utilitzada per a la refrigeració i els sistemes urbans de refrigeració.

4. En el cas dels sistemes de generació d'energia renovable tèrmica (calor i fred) per a la climatització o la generació d'aigua calenta sanitària, únicament s'entén que s'ha millorat el consum d'energia primària no renovable quan es

redueixi almenys un 30 per cent l'indicador de consum d'energia primària no renovable, o bé s'aconsegueixi una millora de la qualificació energètica de les instal·lacions per obtenir una classe energètica "A" o "B", en la mateixa escala de qualificació.

5. No es poden acollir a la llibertat d'amortització a què es refereix aquesta disposició les instal·lacions que tinguin caràcter obligatori en virtut de la normativa del Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, llevat que la instal·lació tingui una potència nominal superior a la mínima exigida, cas en què pot ser objecte de la llibertat d'amortització la part del cost de la instal·lació proporcional a la potència instal·lada per damunt d'aquest mínim exigít.

6. Per a l'aplicació de la llibertat d'amortització que regula aquesta disposició, els contribuents han d'estar en possessió, segons que correspongui, de la documentació següent que acrediti que la inversió utilitza energia procedent de fonts renovables:

a) En el cas de la generació d'energia elèctrica, l'autorització d'explotació i, en el cas de les instal·lacions amb excedents, l'acreditació de la inscripció en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica (RAIPREE) o, en el cas de les instal·lacions de menys de 100 kW, el certificat d'instal·lacions elèctriques (CIE) d'acord amb el Reglament electrotècnic de baixa tensió, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 244/2019, de 5 d'abril, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica.

b) En el cas dels sistemes de producció de gasos renovables (biogàs, biometà, hidrogen renovable), l'acreditació d'inscripció en el Registre d'instal·lacions de producció de gas procedent de fonts renovables que regula l'article 19 del Reial decret 376/2022, de 17 de maig, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat i de reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle dels biocarburants, biolíquids i combustibles de biomassa, així com el sistema de garanties d'origen dels gasos renovables.

c) En el cas dels sistemes de generació d'energia renovable tèrmica (calor i fred) industrial o de procés, l'acreditació de la inscripció en registre o l'informe de l'òrgan competent a la comunitat autònoma.

d) En el cas dels sistemes de generació d'energia renovable tèrmica (calor i fred) per a la climatització o la generació d'aigua calenta sanitària, el certificat d'eficiència energètica expedit pel tècnic competent després de la realització de les inversions, que indiqui la incorporació d'aquests sistemes respecte del certificat expedit abans de l'inici d'aquestes.

7. En el supòsit que s'incompleixi l'obligació de manteniment de la plantilla en els termes que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició, s'ha de procedir a ingressar la quota íntegra que hagi correspost a la quantitat deduïda en excés més els interessos de demora corresponents. L'ingrés de la quota íntegra i dels interessos de demora s'ha d'efectuar conjuntament amb l'autoliquidació corresponent al període impositiu en què s'hagi incomplert l'obligació.

8. Les entitats a les quals, d'acord amb el que estableix l'article 101 d'aquesta Llei, els siguin aplicables els incentius fiscals per a les empreses de dimensió reduïda que preveu el capítol XI del títol VII d'aquesta Llei poden optar entre aplicar el règim de llibertat d'amortització que preveu l'article 102 d'aquesta Llei o aplicar el règim de llibertat d'amortització que regula aquesta disposició.»

Dos. Amb efectes per als períodes impositius que, iniciats a partir de l'1 de gener de 2025, no hagin conclòs a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la disposició addicional divuitena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional divuitena. *Llibertat d'amortització en determinats vehicles i en noves infraestructures de recàrrega.*

1. Les inversions en vehicles nous FCV, FCHV, BEV, REEV o PHEV, segons la definició de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, afectes a activitats econòmiques i que entrin en funcionament en els períodes impositius que s'iniciïn en els anys 2024, 2025 i 2026 es poden amortitzar lliurement.

2. Les inversions en noves infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics, de potència normal o d'alta potència, en els termes que defineix l'article 2 del Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius, i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE, afectes a activitats econòmiques, i que entrin en funcionament en els períodes impositius que s'iniciïn els anys 2024, 2025 i 2026 es poden amortitzar lliurement.

3. Per a l'aplicació de la llibertat d'amortització que regula l'apartat anterior, s'exigeix el compliment dels requisits següents:

a) Aportació de la documentació tècnica preceptiva, segons les característiques de la instal·lació, en forma de projecte o memòria, que preveu el Reial decret 842/2002, de 2 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament electrotècnic per a baixa tensió, elaborada per l'instal·lador autoritzat degudament registrat en el Registre integrat industrial, que regulen el títol IV de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i la seva normativa reglamentària de desplegament.

b) Obtenció del certificat d'instal·lació elèctrica diligenciat per la comunitat autònoma competent.»

Article 18. *Coeficients per a la determinació de l'increment del valor del terreny, segons el període de generació, en l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.*

Amb efectes des del dia 1 de gener de 2026, els imports màxims dels coeficients a aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació, segons el període de generació de l'increment de valor, a què es refereix l'apartat 4 de l'article 107 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, són els següents:

Període de generació	Coefficient
Inferior a 1 any.	0,16
1 any.	0,15
2 anys.	0,15
3 anys.	0,15
4 anys.	0,16
5 anys.	0,18
6 anys.	0,20
7 anys.	0,22
8 anys.	0,23
9 anys.	0,21

Període de generació	Coefficient
10 anys.	0,16
11 anys.	0,13
12 anys.	0,11
13 anys.	0,10
14 anys.	0,10
15 anys.	0,10
16 anys.	0,10
17 anys.	0,12
18 anys.	0,16
19 anys.	0,22
Igual o superior a 20 anys.	0,35

Article 19. *Extensió de la línia d'ajudes directes de l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents de resposta davant dels danys causats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.*

1. Són beneficiàries de les ajudes directes que preveu l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents de resposta davant dels danys causats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024, les comunitats de béns i altres entitats sense personalitat jurídica, sempre que es trobin en la situació que descriu l'apartat 1 de l'article esmentat, estiguin donades d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors amb data 28 d'octubre de 2024 i els socis, hereus comuns o partícpis de les quals hagin presentat les declaracions o autoliquidacions corresponents a l'exercici de 2023 de l'IRPF incloent-hi el resultat de les activitats econòmiques dutes a terme amb ingressos declarats, o, en cas que s'hagin donat d'alta en el cens esmentat en l'exercici de 2024 i hagin iniciat l'activitat abans del 28 d'octubre de 2024, que s'hagin presentat les declaracions o autoliquidacions corresponents a l'exercici de 2024 incloent-hi el resultat de les activitats econòmiques dutes a terme amb ingressos declarats.

2. La concessió d'aquesta ajuda queda condicionada que el beneficiari segueixi d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors amb data 30 de juny de 2025.

3. L'import de les ajudes es determina en funció del volum d'operacions de l'exercici de 2023, declarat o comprovat per l'Administració en el marc de l'impost sobre el valor afegit o, si no n'hi ha, l'import net de la xifra de negocis, aplicant-hi els imports que preveu per a les persones jurídiques l'article 11.3 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre.

4. A aquestes ajudes hi és aplicable el que preveuen els apartats 4 a 13 de l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, en el que no regula expressament aquest article.

El formulari de sol·licitud es pot presentar des del 21 de gener de 2026 fins a l'11 de març de 2026. No obstant això, no han de presentar aquest formulari les entitats que hagin presentat el formulari habilitat per a les ajudes que preveu l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, sempre que no hagi dictat la resolució estimatòria l'Administració competent en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

L'ajuda acordada s'ha d'abonar mitjançant una transferència bancària, a partir del 2 de febrer de 2026, i s'entén notificat l'acord de concessió per la recepció de la transferència.

Article 20. *Exempció en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats de determinades ajudes concedides per la Comunitat Valenciana.*

Amb efectes des del 29 d'octubre de 2024, és aplicable el que estableixen la disposició addicional cinquena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni i la disposició addicional tercera de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, a les ajudes concedides en virtut del que disposen el Decret 172/2024, de 26 de novembre, del Consell, pel qual s'aproven les bases reguladores i el procediment de concessió directa d'ajudes urgents dirigides a facilitar el manteniment de l'ocupació i la reactivació econòmica de les empreses que hagin patit danys pel temporal de vent i pluges iniciat el 29 d'octubre de 2024 a la Comunitat Valenciana, i el Decret 176/2024, de 3 de desembre, del Consell, pel qual s'aproven les bases reguladores de les ajudes urgents dirigides a les persones treballadores autònomes de les zones de la Comunitat Valenciana afectades per la DANA.

CAPÍTOL VI

Mesures de finançament territorial

Secció 1a Comunitats autònomes

Article 21. *Lliuraments a compte de comunitats autònomes el 2026 en situació de pròrroga pressupostària.*

1. Des de l'1 de gener de 2026 fins a l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026, als efectes del que disposen els articles 11.2 i 12 a 20 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, el càlcul dels lliuraments a compte dels recursos subjectes a liquidació en situació de pròrroga pressupostària té com a base les previsions d'ingressos tributaris previs a la cessió a les administracions territorials que conté l'article 1 del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, pel qual s'adopten mesures relatives als recursos dels sistemes de finançament territorial.

2. Per finançar l'import dels lliuraments a compte dels recursos subjectes a liquidació del sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, calculat de conformitat amb el que recull l'apartat anterior, es concedeixen suplements de crèdit en el pressupost vigent a 1 de gener de 2026 en el concepte 451 «Fons de suficiència global» del programa 941M «Transferències a comunitats autònomes per participació en els ingressos de l'Estat» en els serveis següents de la secció 38 «Sistemes de finançament d'ens territorials» per les quantitats que s'indiquen:

Aplicació pressupostària	Denominació	Import – (milers d'euros)
38.02.941M.451	Fons de suficiència global: Catalunya.	206.806,22
38.03.941M.451	Fons de suficiència global: Galícia.	138.348,48
38.04.941M.451	Fons de suficiència global: Andalusia.	115.038,18
38.05.941M.451	Fons de suficiència global: Principat d'Astúries.	42.740,43
38.06.941M.451	Fons de suficiència global: Cantàbria.	112.581,88
38.07.941M.451	Fons de suficiència global: La Rioja.	48.752,40

Aplicació pressupostària	Denominació	Import – (milers d'euros)
38.10.941M.451	Fons de suficiència global: Aragó.	63.532,85
38.11.941M.451	Fons de suficiència global: Castella-la Manxa.	18.136,71
38.12.941M.451	Fons de suficiència global: Canàries.	17.100,95
38.14.941M.451	Fons de suficiència global: Extremadura.	102.220,37
38.17.941M.451	Fons de suficiència global: Castella i Lleó.	99.417,14
38.18.941M.451	Fons de suficiència global: Melilla.	6.503,31
38.19.941M.451	Fons de suficiència global: Ceuta.	8.121,79

Així mateix, per finançar l'import dels lliuraments a compte de l'aportació de l'Estat al Fons de garantia, es concedeix un suplement de crèdit per una quantitat de 2.107.993,50 milers d'euros en el concepte 453 «Aportació de l'Estat al Fons de garantia», del programa 941M «Transferències a comunitats autònomes per la participació en els ingressos de l'Estat», del servei 20 «Secretaria General de Finançament Autonòmic i Local. Diverses CA», de la secció 38 «Sistemes de finançament d'ens territorials».

Article 22. Règim d'endeutament autonòmic.

1. L'adhesió de les comunitats autònomes al Fons de finançament a comunitats autònomes s'efectua en el compartiment Facilitat financera quan es constati la impossibilitat de verificació del compliment dels objectius individuals d'estabilitat pressupostària i de deute públic en els informes que preveuen els apartats tres i quatre de l'article 17 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, sempre que el seu període mitjà de pagament a proveïdors, d'acord amb les dades publicades a la central d'informació econòmicofinancera de les administracions públiques, no superi en més de trenta dies el termini màxim que preveu la normativa sobre morositat durant dos mesos consecutius a comptar de l'actualització del seu pla de tresoreria, d'acord amb el que preveu l'article 18.4 de la Llei orgànica esmentada.

Les disposicions del compartiment Facilitat financera per atendre les necessitats que preveuen els apartats e) i f) de l'article 16 del Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, s'han d'ajustar a un calendari per trams i s'han de desemborsar a favor de les comunitats autònomes adherides, a través de l'Institut de Crèdit Oficial, sense que hi sigui aplicable l'article 18.3 *in mori* del Reial decret llei esmentat. No obstant això, aquestes necessitats es poden abonar en els termes que acordi la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

2. Igualment, les autoritzacions que preveu l'article 20.1 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, no són preceptives quan no s'hagi pogut verificar el compliment dels objectius individuals d'estabilitat pressupostària i de deute públic.

Excepcionalment, no és aplicable l'article 14, apartat dos, de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, quan, com a conseqüència de les circumstàncies econòmiques, se sol·liciti una autorització a l'Estat per concertar operacions de crèdit per un termini superior a un any, sempre que l'Estat apreciï que aquestes circumstàncies fan necessari el recurs a l'endeutament a llarg termini. L'autorització es pot fer de manera gradual per trams.

En tot cas, les autoritzacions d'endeutament de l'Estat i les assignacions que s'estableixin a càrrec dels mecanismes addicionals de finançament han de ser coherents amb el nivell d'endeutament permès per la normativa d'estabilitat pressupostària.

3. Excepcionalment el 2026, l'Estat pot autoritzar la Comunitat Valenciana per formalitzar noves operacions d'endeutament a llarg termini o assignar recursos a càrrec

dels mecanismes addicionals de finançament, suplementaris dels que preveu el Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, per cobrir les necessitats de finançament corresponents a les despeses extraordinàries executades per la comunitat autònoma esmentada en resposta a la situació d'emergència derivada de la depressió aïllada en nivells alts (DANA) entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.

A aquests efectes, el finançament assignat a càrrec dels mecanismes extraordinaris de finançament per cobrir aquestes despeses extraordinàries es considera inclòs dins de l'àmbit objectiu del Fons de finançament a comunitats autònomes, addicional a les que preveu l'article 16 del Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre. L'endeutament autoritzat o assignat de conformitat amb el paràgraf anterior s'ha de tenir en compte als efectes de l'objectiu de deute.

4. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Autònoma del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra del que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que disposen les lleis del Concert econòmic i del Conveni econòmic.

5. Es continua aplicant el calendari vigent de reintegraments de l'ajornament de les liquidacions del sistema de finançament autonòmic dels anys 2008 i 2009, sense que sigui aplicable el que disposen els apartats vuit, nou i deu de la disposició addicional trenta-sisena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, quan no s'hagi pogut verificar el compliment dels objectius individuals d'estabilitat pressupostària.

Secció 2a Entitats locals

Article 23. Lliuraments a compte d'entitats locals en situació de pròrroga pressupostària.

1. Als efectes del càlcul dels lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat dels components de finançament que regulen les seccions 3a i 5a del capítol I, «Entitats locals», del títol VII, «Dels ens territorials», de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, s'aplica el mateix índex provisional d'evolució dels ingressos tributaris de l'Estat entre l'any 2004 i l'any 2025, que va resultar de l'aplicació del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny.

Els lliuraments a compte, per a tots els conceptes de finançament, han de ser d'importos idèntics als que han resultat del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, per als lliuraments a compte del 2025.

El que disposa aquest apartat s'aplica als lliuraments que efectuï l'Administració General de l'Estat a favor de les entitats locals corresponents als lliuraments a compte del 2026 dels mesos posteriors al de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. Als efectes de la informació a subministrar per les corporacions locals relativa a l'esforç fiscal que estableix l'article 116 de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, les certificacions corresponents s'han de referir a l'any 2024 i s'han de subministrar als òrgans competents abans del 30 de juny de 2026, en la forma en què aquests determinin.

3. La referència a l'any 2023 que inclou l'article 114 de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, s'ha de considerar efectuada al 2026.

4. Per finançar els lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat, determinats d'acord amb el que disposa aquest article, es concedeixen suplements de crèdit en el pressupost vigent a 1 de gener de 2026 en els conceptes següents del programa 942M «Transferències a entitats locals per la participació en els ingressos de l'Estat» del servei 21 «Secretaria General de

Finançament Autonòmic i Local. Entitats locals» de la secció 38 «Sistemes de finançament d'ens territorials» pels imports que s'indiquen:

Aplicació pressupostària	Denominació	Import – (milers d'euros)
38.21.942M.46001	Lliuraments a compte a favor dels municipis no inclosos en el model de cessió per la seva participació en els conceptes tributaris dels capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes.	960.347,36
38.21.942M.46002	Lliuraments a compte a favor dels municipis per la seva participació en els conceptes tributaris dels capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes. Fons complementari de finançament.	1.582.330,14
38.21.942M.46101	Lliuraments a compte a les diputacions i als cabildos insulars per la seva participació en els ingressos dels capítols I i II del pressupost de l'Estat per recursos no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes.	1.237.977,55

Disposició addicional primera. *Vigència dels títols IV i VIII de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023.*

Fins que s'aprovi la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026, el contingut dels títols IV i VIII, i les disposicions addicionals concordants de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, així com les seves disposicions de desplegament, mantenen la vigència el 2026 amb les modificacions i les excepcions que preveuen els articles 7, 8 i 9 d'aquest Reial decret llei, i s'han d'entendre fetes a l'any 2026 les referències fetes per les normes esmentades a l'any 2023.

Disposició addicional segona. *Terminis de cancel·lació de préstecs atorgats a la Seguretat Social.*

1. Es concedeix un nou termini de deu anys, a partir del 2026, per a la cancel·lació del préstec atorgat a la Seguretat Social per l'Estat en virtut del Reial decret llei 6/1992, de 13 de novembre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 280.558.000.000 de pessetes, per cancel·lar obligacions derivades del cost de l'assistència sanitària de la Seguretat Social (1.686.187.539,81 euros).

2. Es concedeix un nou termini de deu anys, a partir del 2026, per a la cancel·lació del préstec atorgat a la Seguretat Social per l'Estat, per un import de 345.000.000.000 de pessetes (2.073.491.760,12 euros), de conformitat amb l'article 11.Quatre de la Llei 21/1993, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1994.

3. Es concedeix un nou termini de deu anys, a partir del 2026, per a la cancel·lació del préstec atorgat a la Seguretat Social per l'Estat, per un import de 444.344.000.000 de pessetes (2.670.561.225,10 euros), de conformitat amb l'article 12.Tres de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1995.

4. S'amplia en deu anys, a partir del 2026, el termini per a la cancel·lació del préstec per un import de 444.344.000.000 de pessetes (2.670.561.225,10 euros) atorgat a la Seguretat Social per l'Estat, a què es refereix l'article 12.Tres de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1995, prorrogada per al 1996, crèdit consignat per l'article únic.2 del Reial decret llei 17/1996, de 22 de novembre, pel qual es deroga l'article 8 del Reial decret llei 1/1996, de 19 de gener, sobre el crèdit concedit per l'Estat per al finançament de les obligacions de la Seguretat Social.

Disposició addicional tercera. *Cotització addicional per als bombers forestals i per als agents forestals i mediambientals.*

1. El tipus de cotització addicional a aplicar als bombers forestals inclosos en el Reial decret 383/2008, de 14 de març, pel qual s'estableix el coeficient reductor de l'edat de jubilació a favor dels bombers al servei de les administracions i organismes públics, és del 10,60 per cent, del qual el 8,84 per cent és a càrrec de l'empresa, i l'1,76 per cent, a càrrec de la persona treballadora.

2. El tipus de cotització addicional a aplicar als agents forestals i mediambientals inclosos en el Reial decret 919/2025, de 15 d'octubre, pel qual s'estableix el coeficient reductor de l'edat de jubilació a favor d'agents forestals i mediambientals al servei de les administracions públiques, és del 10,60 per cent, del qual el 8,84 per cent és a càrrec de l'empresa, i l'1,76 per cent, a càrrec de la persona treballadora.

Disposició addicional quarta. *Suspensió de la causa de dissolució per pèrdues.*

Només als efectes de determinar la concurrència de la causa de dissolució que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, no es prenen en consideració les pèrdues dels exercicis de 2020 i 2021 fins al tancament de l'exercici que s'iniciï l'any 2026.

Si, excloses les pèrdues dels anys 2020 i 2021 en els termes que assenyala l'apartat anterior, en el resultat de l'exercici de 2022, 2023, 2024, 2025 o 2026 s'aprecien pèrdues que deixin reduït el patrimoni net a una quantitat inferior a la meitat del capital social, els administradors han de convocar o qualsevol soci pot sol·licitar en el termini de dos mesos a comptar del tancament de l'exercici, de conformitat amb l'article 365 de la Llei esmentada, la celebració d'una junta per procedir a la dissolució de la societat, a menys que s'augmenti o es redueixi el capital en la mesura suficient.

Disposició addicional cinquena. *No exigibilitat de devolució d'ingressos indeguts per les quotes nacionals de telefonia mòbil tornades o que es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil.*

Amb vigència indefinida, la compensació i el reintegrament a què fan referència els paràgrafs 1 i 2 de l'apartat quatre «Rectificació de distribucions efectuades i devolució d'ingressos indeguts», de la regla 17a «Exacció i distribució de quotes», de la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques aprovada pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, no són procedents respecte a les quotes nacionals dels serveis de telefonia mòbil que hagin pogut percebre en excés els municipis i les diputacions provincials, els consells i cabildos insulars, i que, com a conseqüència de sentències judicials fermes, s'hagin tornat o es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil.

Disposició addicional sisena. *Valor de la taxa de retribució financera per a l'activitat de producció en els sistemes elèctrics no peninsulars amb un règim retributiu addicional per al tercer període regulador de 2026-2031.*

La taxa de retribució financera de l'activitat de producció en els sistemes elèctrics no peninsulars amb un règim retributiu addicional en el tercer període regulador és el 6,58 %, d'acord amb el que preveuen l'article 14.4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i els articles 21 i 28 del Reial decret 738/2015, de 31 de juliol, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars.

Disposició addicional setena. *Termini per a l'aprovació de l'ordre per la qual es revisen els paràmetres retributius de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els sistemes elèctrics no peninsulars amb un règim retributiu addicional d'aplicació al tercer període regulador.*

Excepcionalment, per al període regulador que comença l'1 de gener de 2026, el termini per a l'aprovació de l'ordre ministerial que preveu l'article 21 del Reial decret 738/2015, de 31 de juliol, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars, finalitza el 28 de febrer de 2026.

Els paràmetres retributius resultants de la revisió esmentada són aplicables des de l'inici del període regulador. Fins a l'aprovació de l'ordre esmentada, s'ha de procedir a liquidar a les instal·lacions les quantitats meritades a compte, d'acord amb la retribució que anaven percebent. Una vegada aprovada l'ordre abans esmentada, s'han de liquidar les aplicacions de pagament o, si s'escau, els drets de cobrament que siguin aplicables a càrrec de la liquidació següent.

Disposició addicional vuitena. *Anàlisi dels sobre costos de generació i de les condicions de subministrament elèctric en els territoris no peninsulars.*

Amb un caràcter periòdic i, en tot cas, en cada semiperíode regulador, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de fer una avaluació dels costos de generació en els territoris no peninsulars, així com de les condicions i dels preus de subministrament elèctric per als consumidors en aquests territoris. Aquesta avaluació periòdica ha d'incloure propostes reguladores encaminades a garantir el subministrament elèctric en aquests sistemes al mínim cost i al compliment dels objectius de descarbonització establerts pel Govern i per les comunitats autònomes per a aquests territoris.

Disposició derogatòria única. *Normes derogades.*

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.
2. Queda derogada la disposició addicional quarta de la Llei 42/2006, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2007.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.*

Es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que queda modificat en els termes següents:

- U. Se suprimeix la lletra k) de l'article 271.1.
- Dos. Se suprimeix la lletra k) de l'article 299.1.
- Tres. S'hi incorpora una disposició addicional seixanta-unena en els termes següents:

«Disposició addicional seixanta-unena. *Tarifa de primes per a la cotització a la Seguretat Social per accidents de treball i malalties professionals.*

1. La cotització a la Seguretat Social dels empresaris, sigui quin sigui el règim d'enquadrament i, si s'escau, de les persones treballadores per compte propi incloses en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar i en el sistema especial per a treballadors per compte propi agraris, establert en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, per les contingències d'accidents de treball i malalties professionals s'ha de portar a terme, a partir de l'1 de gener de 2026, en funció de la

corresponent activitat econòmica, ocupació o situació, mitjançant l'aplicació de la tarifa següent:

Tarifa per a la cotització per accidents de treball i malalties professionals

Quadre I		Tipus de cotització		
Codis CNAE-2025 i títol de l'activitat econòmica		IT	IMS	Total
01	Agricultura, ramaderia, caça i serveis relacionats amb aquestes (excepte 0113, 0119, 0129 i 0130).	1,50	1,10	2,60
0113	Conreu d'hortalisses, arrels i tubercles.	1,00	1,00	2,00
0119	Altres conreus no perennes.	1,00	1,00	2,00
0129	Altres conreus perennes.	2,25	2,90	5,15
0130	Propagació de plantes.	1,15	1,10	2,25
014	Producció ramadera (excepte 0147).	1,80	1,50	3,30
0147	Avicultura.	1,25	1,15	2,40
015	Producció agrícola combinada amb la producció ramadera.	1,60	1,20	2,80
016	Activitats de suport a l'agricultura, a la ramaderia i de preparació posterior a la collita (excepte 0163).	1,60	1,20	2,80
0163	Activitats de preparació posterior a la collita i de tractament de llavors per a reproducció.	1,50	1,15	2,65
017	Caça, captura d'animals i serveis relacionats.	1,80	1,50	3,30
02	Silvicultura i explotació forestal.	2,25	2,90	5,15
03	Pesca i aquicultura (excepte v, w, 0322 i 0330).	3,05	3,35	6,40
v	Grup segon de cotització del règim especial del mar.	2,10	2,00	4,10
w	Grup tercer de cotització del règim especial del mar.	1,65	1,70	3,35
0322	Aquicultura en aigua dolça.	3,05	3,20	6,25
0330	Activitats de suport a la pesca i l'aquicultura.	2,25	2,90	5,15
05	Extracció d'antracita, hulla i lignit (excepte y).	2,30	2,90	5,20
y	Treballs habituals en interior de mines.	3,45	3,70	7,15
06	Extracció de petroli cru i gas natural.	2,30	2,90	5,20
07	Extracció de minerals metàl·lics.	2,30	2,90	5,20
08	Altres indústries extractives (excepte 0811).	2,30	2,90	5,20
0811	Extracció de pedra ornamental, pedra calcària, guix, pissarra i altres pedres.	3,45	3,70	7,15
09	Activitats de suport a les indústries extractives.	2,30	2,90	5,20
10	Indústria alimentària (excepte 101, 102, 106, 107 i 108).	1,60	1,60	3,20
101	Processament i conservació de carn i elaboració de productes carnis.	2,00	1,90	3,90
102	Processament i conservació de peix, crustacis i mol·luscos.	1,80	1,50	3,30
106	Fabricació de productes de molinaria, midons i productes amilacis.	1,70	1,60	3,30
107	Fabricació de productes de fleca i pastes alimentàries.	1,05	0,90	1,95

Quadre I		Tipus de cotització		
Codis CNAE-2025 i títol de l'activitat econòmica		IT	IMS	Total
108	Fabricació d'altres productes alimentaris.	1,05	0,90	1,95
11	Fabricació de begudes.	1,60	1,60	3,20
12	Indústria del tabac.	1,00	0,80	1,80
13	Indústria tèxtil (excepte 1391).	1,00	0,85	1,85
1391	Fabricació de teixits de punt.	0,80	0,70	1,50
14	Confecció de peces de vestir (excepte 1424).	0,80	0,70	1,50
1424	Confecció de peces de vestir de cuir i pelleteria.	1,50	1,10	2,60
15	Indústria del cuir i productes relacionats d'altres materials.	1,50	1,10	2,60
16	Indústria de la fusta i del suro, excepte mobles; Cistelleria i esparteria (excepte 1624, 1626, 1627 i 1628).	2,25	2,90	5,15
1624	Fabricació d'envasos i embalatges de fusta.	2,10	2,00	4,10
1626	Fabricació de combustibles sòlids a partir de biomassa vegetal.	2,10	2,00	4,10
1627	Acabat de productes de fusta.	2,20	2,70	4,90
1628	Fabricació d'altres productes de fusta, articles de suro, cistelleria i esparteria.	2,10	2,00	4,10
17	Indústria del paper (excepte 171).	1,00	1,05	2,05
171	Fabricació de pasta paperera, paper i cartró.	2,00	1,50	3,50
18	Arts gràfiques i reproducció de suports enregistrats.	1,00	1,00	2,00
19	Coqueries i refinació de petroli.	1,45	1,90	3,35
20	Indústria química (excepte 204 i 206).	1,60	1,40	3,00
204	Fabricació d'articles de rentada, neteja i abrillantament.	1,50	1,20	2,70
206	Fabricació de fibres artificials i sintètiques.	1,50	1,20	2,70
21	Fabricació de productes farmacèutics.	1,30	1,10	2,40
22	Fabricació de productes de cautxú i plàstics.	1,75	1,25	3,00
23	Fabricació d'altres productes minerals no metàl·lics (excepte 231, 232, 2331, 234 i 237).	2,10	2,00	4,10
231	Fabricació de vidre i productes de vidre.	1,60	1,50	3,10
232	Fabricació de productes ceràmics refractaris.	1,60	1,50	3,10
2331	Fabricació de rajoles de València i rajoles de ceràmica.	1,60	1,50	3,10
234	Fabricació d'altres productes ceràmics.	1,60	1,50	3,10
237	Tall, talla i acabat de la pedra.	2,75	3,35	6,10
24	Metal·lúrgia.	2,00	1,85	3,85
25	Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips.	2,00	1,85	3,85
26	Fabricació de productes informàtics, electrònics i òptics.	1,50	1,10	2,60
27	Fabricació de material i equip elèctric (excepte 279).	1,60	1,20	2,80
279	Fabricació d'un altre material i equip elèctric.	1,65	1,25	2,90
28	Fabricació de maquinària i equips ncaa.	2,00	1,85	3,85

Quadre I		Tipus de cotització		
Codis CNAE-2025 i títol de l'activitat econòmica		IT	IMS	Total
29	Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs.	1,60	1,20	2,80
30	Fabricació d'altres materials de transport (excepte 3091 i 3092).	2,00	1,85	3,85
3091	Fabricació de motocicletes.	1,60	1,20	2,80
3092	Fabricació de bicicletes i de vehicles per a persones amb discapacitat.	1,60	1,20	2,80
31	Fabricació de mobles.	2,00	1,85	3,85
32	Altres indústries manufactureres (excepte 321 i 322).	1,60	1,20	2,80
321	Fabricació d'articles de joieria, bijuteria i similars.	1,00	0,85	1,85
322	Fabricació d'instruments musicals.	1,00	0,85	1,85
33	Reparació, manteniment i instal·lació de maquinària i equips (excepte 3313 i 3314).	2,00	1,85	3,85
3313	Reparació i manteniment d'equips electrònics i òptics.	1,50	1,10	2,60
3314	Reparació i manteniment d'equips elèctrics.	1,60	1,20	2,80
35	Subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat.	1,80	1,50	3,30
36	Captació, depuració i distribució d'aigua.	2,10	1,60	3,70
37	Recollida i tractament d'aigües residuals.	2,10	1,60	3,70
38	Activitats de recollida, tractament i eliminació de residus.	2,10	1,60	3,70
39	Activitats de descontaminació i altres serveis de gestió de residus.	2,10	1,60	3,70
41	Construcció d'edificis.	3,35	3,35	6,70
42	Enginyeria civil.	3,35	3,35	6,70
43	Activitats de construcció especialitzada (excepte 436).	3,35	3,35	6,70
436	Activitats d'intermediació per a serveis de construcció especialitzada.	1,00	1,05	2,05
46	Comerç a l'engròs (excepte 4618, 4623, 4624, 4632, 4638, 4671, 4672, 4673, 4682, 4683, 4684, 4687, 4689 i 4690).	1,40	1,20	2,60
4618	Activitats d'intermediaris del comerç a l'engròs d'altres productes específics.	1,00	1,05	2,05
4623	Comerç a l'engròs d'animals vius.	1,80	1,50	3,30
4624	Comerç a l'engròs de cuirs i pells.	1,80	1,50	3,30
4632	Comerç a l'engròs de carn, productes carnis; peix i productes del peix.	1,70	1,45	3,15
4638	Comerç a l'engròs d'altres aliments.	1,60	1,40	3,00
4671	Comerç a l'engròs de vehicles de motor.	1,00	1,05	2,05
4672	Comerç a l'engròs de recanvis i accessoris de vehicles de motor.	1,00	1,05	2,05
4673	Comerç a l'engròs de motocicletes, i recanvis i accessoris de motocicletes.	1,70	1,20	2,90
4682	Comerç a l'engròs de metalls i minerals metàl·lics.	1,80	1,50	3,30

Quadre I		Tipus de cotització		
Codis CNAE-2025 i títol de l'activitat econòmica		IT	IMS	Total
4683	Comerç a l'engròs de fusta, materials de construcció i aparells sanitaris.	1,80	1,50	3,30
4684	Comerç a l'engròs d'equips i subministraments de ferreteria, lampisteria i calefacció.	1,80	1,55	3,35
4687	Comerç a l'engròs de ferralla i productes de rebuig.	1,80	1,55	3,35
4689	Altres tipus de comerç a l'engròs especialitzat ncaa.	1,45	1,25	2,70
4690	Comerç a l'engròs no especialitzat.	1,80	1,55	3,35
47	Comerç al detall (excepte 473, 4781, 4782 i 4783).	0,95	0,70	1,65
473	Comerç al detall de combustible per a l'automoció.	1,00	0,85	1,85
4781	Comerç al detall de vehicles de motor.	1,00	1,05	2,05
4782	Comerç al detall de recanvis i accessoris de vehicles de motor.	1,00	1,05	2,05
4783	Comerç al detall de motocicletes, i recanvis i accessoris de motocicletes.	1,70	1,20	2,90
49	Transport terrestre i per canonada (excepte 494).	1,80	1,50	3,30
494	Transport de mercaderies per carretera i serveis de mudança.	2,00	1,70	3,70
50	Transport marítim i per vies navegables interiors.	2,00	1,85	3,85
51	Transport aeri.	1,90	1,70	3,60
52	Dipòsit, emmagatzematge i activitats auxiliars del transport (excepte x, 5221 i 5232).	1,80	1,50	3,30
x	Càrrega i descàrrega; estiba i desestiba.	3,35	3,35	6,70
5221	Activitats auxiliars del transport terrestre.	1,00	1,10	2,10
5232	Activitats d'intermediació per al transport de passatgers.	1,00	0,85	1,85
53	Activitats postals i de missatgeria (excepte 5330).	1,00	0,75	1,75
5330	Serveis d'intermediació per a les activitats postals i de missatgeria.	1,00	1,05	2,05
55	Serveis d'allotjament.	0,80	0,70	1,50
56	Serveis de menjars i begudes.	0,80	0,70	1,50
58	Edició.	0,65	1,00	1,65
59	Producció cinematogràfica, de vídeo i de programes de televisió, gravació de so i edició musical.	0,80	0,70	1,50
60	Activitats de programació, radiodifusió, agències de notícies i altres activitats de distribució de continguts (excepte 6039).	0,80	0,70	1,50
6039	Altres activitats de distribució de continguts.	0,80	0,85	1,65
61	Telecomunicacions.	0,80	0,70	1,50
62	Programació, consultoria i altres activitats relacionades amb la informàtica.	0,80	0,70	1,50
63	Infraestructura informàtica, tractament de dades, <i>hosting</i> i altres activitats de serveis d'informació.	0,65	1,00	1,65

Quadre I		Tipus de cotització		
Codis CNAE-2025 i títol de l'activitat econòmica		IT	IMS	Total
64	Serveis financers, excepte assegurances i fons de pensions.	0,80	0,70	1,50
65	Assegurances, reassegurances i plans de pensions, excepte Seguretat Social obligatòria.	0,80	0,70	1,50
66	Activitats auxiliars als serveis financers i a les assegurances.	0,80	0,70	1,50
68	Activitats immobiliàries.	0,65	1,00	1,65
69	Activitats jurídiques i de comptabilitat.	0,80	0,70	1,50
70	Activitats de les seus centrals i consultoria de gestió empresarial.	0,80	0,70	1,50
71	Serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria; assajos i anàlisis tècnics.	0,65	1,00	1,65
72	Recerca i desenvolupament.	0,80	0,70	1,50
73	Activitats de publicitat, estudis de mercat, relacions públiques i comunicació (excepte 7330).	0,90	0,80	1,70
7330	Relacions públiques i comunicació.	0,80	0,70	1,50
74	Altres activitats professionals, científiques i tècniques (excepte 742).	0,90	0,85	1,75
742	Activitats de fotografia.	0,80	0,70	1,50
75	Activitats veterinàries.	1,50	1,10	2,60
77	Activitats de lloguer.	1,00	1,00	2,00
78	Activitats relacionades amb l'ocupació (excepte x i 781).	1,55	1,20	2,75
x	Càrrega i descàrrega; estiba i desestiba.	3,35	3,35	6,70
781	Activitats de les agències de col·locació.	0,95	1,00	1,95
79	Activitats d'agències de viatges, operadors turístics, serveis de reserves i activitats relacionades.	0,80	0,70	1,50
80	Serveis d'investigació i seguretat.	1,40	2,20	3,60
81	Serveis a edificis i activitats de jardineria (excepte 811).	2,10	1,50	3,60
811	Serveis integrals a edificis i instal·lacions.	1,00	0,85	1,85
82	Activitats administratives d'oficina i altres activitats auxiliars a les empreses (excepte 8220 i 8292).	1,00	1,05	2,05
8220	Activitats dels centres d'atenció telefònica.	0,80	0,70	1,50
8292	Activitats d'envasament i empaquetatge.	1,80	1,50	3,30
84	Administració pública i defensa; Seguretat Social obligatòria (excepte 842).	0,65	1,00	1,65
842	Prestació de serveis a la comunitat en general.	1,40	2,20	3,60
85	Educació.	0,80	0,70	1,50
86	Activitats sanitàries (excepte 869).	0,80	0,70	1,50
869	Altres activitats sanitàries.	0,95	0,80	1,75
87	Assistència en establiments residencials.	0,80	0,70	1,50

Quadre I		Tipus de cotització		
Codis CNAE-2025 i títol de l'activitat econòmica		IT	IMS	Total
88	Activitats de serveis socials sense allotjament.	0,80	0,70	1,50
90	Activitats de creació artística i arts escèniques.	0,80	0,70	1,50
91	Activitats de biblioteques, arxius, museus i altres activitats culturals (excepte 914).	0,80	0,70	1,50
914	Activitats dels jardins botànics, parcs zoològics i reserves naturals.	1,75	1,20	2,95
92	Activitats de jocs d'atzar i apostes.	0,80	0,70	1,50
93	Activitats esportives, recreatives i d'entreteniment (excepte u).	1,70	1,30	3,00
o	Espectacles taurins.	2,85	3,35	6,20
94	Activitats associatives.	0,65	1,00	1,65
95	Reparació i manteniment d'ordinadors, articles personals i efectes domèstics i vehicles de motor i motocicletes (excepte 9524, 9531, 9532 i 9540).	1,50	1,10	2,60
9524	Reparació i manteniment de mobles i articles de parament.	2,00	1,85	3,85
9531	Reparació i manteniment de vehicles de motor.	2,45	2,00	4,45
9532	Reparació i manteniment de motocicletes.	1,70	1,20	2,90
9540	Activitats d'intermediació per a reparació i manteniment d'ordinadors, articles personals i efectes domèstics i vehicles de motor i motocicletes.	1,00	1,05	2,05
96	Serveis personals (excepte 9621, 9622, 9630 i 9699).	0,85	0,70	1,55
9621	Perruqueries i barberies.	0,80	0,70	1,50
9622	Activitats de cures de bellesa i altres activitats de tractament de bellesa.	0,80	0,70	1,50
9630	Pompes fúnebres i activitats relacionades.	1,80	1,50	3,30
9699	Altres serveis personals ncaa.	1,50	1,10	2,60
97	Activitats de les llars que donen ocupació a personal domèstic.	0,80	0,70	1,50
99	Activitats d'organitzacions i organismes extraterritorials.	1,20	1,15	2,35

Quadre II		Tipus de cotització		
Tipus aplicables a ocupacions i situacions en totes les activitats		IT	IMS	Total
a	Personal en treballs exclusius d'oficina.	0,80	0,70	1,50
b	Representants de comerç.	1,00	1,00	2,00
d	Personal d'oficis en instal·lacions i reparacions en edificis, obres i treballs de construcció en general.	3,35	3,35	6,70
f	Conductors de vehicle automòbil de transport de mercaderies que tinguin una capacitat de càrrega útil superior a 3,5 Tm.	3,35	3,35	6,70

Quadre II		Tipus de cotització		
Tipus aplicables a ocupacions i situacions en totes les activitats		IT	IMS	Total
g	Personal de neteja en general. Neteja d'edificis i de tot tipus d'establiments. Neteja de carrers.	2,10	1,50	3,60
h	Vigilants, guardes, guardes jurats i personal de seguretat.	1,40	2,20	3,60

2. Amb vista a l'aplicació del que estableix l'apartat anterior, s'han de tenir en compte les regles següents:

Primera. En els períodes de baixa per incapacitat temporal i altres situacions amb suspensió de la relació laboral amb obligació de cotització, continua sent aplicable el tipus de cotització corresponent a la respectiva activitat econòmica o ocupació.

Segona. Per determinar el tipus de cotització aplicable en funció del que estableix la tarifa que conté aquesta disposició, s'ha de prendre com a referència el que preveu el quadre I per identificar el tipus assignat en aquest per raó de l'activitat econòmica principal duta a terme per l'empresa o per la persona treballadora per compte propi inclosa en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar o en el sistema especial per a treballadors per compte propi agraris, que estableix el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, de conformitat amb la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025, aprovada pel Reial decret 10/2025, de 14 de gener, pel qual s'aprova la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025 (CNAE-2025), i amb els codis que conté en relació amb cada activitat.

Quan en una empresa concorrin, juntament amb l'activitat principal, una altra o d'altres que s'hagin de considerar auxiliars respecte d'aquella, el tipus de cotització és l'establert per a l'activitat principal esmentada. Quan l'activitat principal de l'empresa concorri amb una altra que impliqui la producció de béns o serveis que no s'integrin en el procés productiu de la primera, disposant de mitjans de producció diferents, el tipus de cotització aplicable respecte a les persones treballadores ocupades en aquest és el previst per a l'activitat econòmica en què aquesta quedi enquadrada.

Quan les persones treballadores per compte propi facin diverses activitats que donin lloc a una única inclusió en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, el tipus de cotització aplicable és el més elevat dels establerts per a les activitats que porti a terme la persona treballadora.

Tercera. No obstant el que indica la regla anterior, quan l'ocupació exercida per la persona treballadora per compte d'altri es correspongui amb alguna de les que enumera el quadre II, el tipus de cotització aplicable és el que preveu el dit quadre per a l'ocupació de què es tracti, en tant que el tipus corresponent a aquesta ocupació difereixi del que correspongui per raó de l'activitat de l'empresa.

Als efectes de la determinació del tipus de cotització aplicable a les ocupacions que esmenta la lletra "a" del quadre II, es consideren «personal en treballs exclusius d'oficina» les persones treballadores per compte d'altri que, sense estar sotmeses als riscos de l'activitat econòmica de l'empresa, exerceixin la seva ocupació exclusivament en la realització de treballs propis d'oficina encara que aquests es corresponguin amb l'activitat de l'empresa, i sempre que aquests treballs es duguin a terme únicament als llocs destinats a oficines de l'empresa.

3. La determinació del tipus de cotització aplicable, l'efectua, en els termes que reglamentàriament s'estableixin, la Tresoreria General de la Seguretat Social en funció de l'activitat econòmica declarada per l'empresa o per la persona

treballadora per compte propi o, si s'escau, per les ocupacions o les situacions de les persones treballadores, independentment del fet que, per a la formalització de la protecció enfront de les contingències professionals, s'hagi optat a favor d'una entitat gestora de la Seguretat Social o d'una entitat col·laboradora d'aquesta.

4. El Govern ha de procedir al corresponent ajust anual dels tipus de cotització inclosos en la tarifa que recull aquesta disposició, així com a l'adaptació de les activitats econòmiques a les noves classificacions CNAE que s'aprovin i a la supressió progressiva de les ocupacions que s'enumeren en la classificació continguda en la tarifa esmentada.»

Quatre. Amb efectes des del 29 de desembre de 2025, es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria trenta-cinquena [sic], que queda redactat de la manera següent:

«1. Des del 28 de desembre de 2022 i fins al 31 de desembre de 2026, els facultatius d'atenció primària metges de capçalera i pediatres, adscrits al Sistema Nacional de Salut amb nomenament estatutari o funcionari poden continuar exercint les seves funcions durant la pròrroga en el servei actiu i, simultàniament, accedir a la jubilació percebent el setanta-cinc per cent de l'import resultant en el reconeixement inicial de la pensió, una vegada aplicat, si escau, el límit màxim de pensió pública.

Així mateix, poden accedir a aquesta compatibilitat els facultatius d'atenció primària que indica el paràgraf anterior que hagin accedit a la pensió contributiva de jubilació i es reincorporin al servei actiu, sempre que el fet causant de la dita pensió hagi tingut lloc a partir de l'1 de gener de 2022 o s'hagin aollit en el seu moment a la compatibilitat de la pensió de jubilació amb el nomenament com a personal estatutari o funcionari de les i dels professionals sanitaris, fet a l'empara del Reial decret llei 8/2021, de 4 de maig, pel qual s'adopten mesures urgents en l'ordre sanitari, social i jurisdiccional, a aplicar després de la finalització de la vigència de l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2.

Els facultatius que a data 31 de desembre de 2026 estiguin compatibilitzant la pensió de jubilació amb el treball a l'empara del que preveu aquesta disposició transitòria poden mantenir la compatibilitat esmentada fins que cessin en el servei actiu.»

Cinc. S'hi incorpora una disposició transitòria quaranta-cinquena, amb el contingut següent:

«Disposició transitòria quaranta-cinquena. *Obligació de comunicació del codi de la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025 (CNAE-2025).*

En cas que els subjectes responsables de l'obligació de l'ingrés de les quotes de la Seguretat Social no hagin comunicat a la Tresoreria General de la Seguretat Social el nou codi de la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional única del Reial decret 10/2025, de 14 de gener, pel qual s'aprova la Classificació nacional d'activitats econòmiques 2025 (CNAE-2025), en les liquidacions de quotes de la Seguretat Social que es practiquin a partir de l'1 de gener de 2026 s'aplica, per a la cobertura de les contingències professionals, el tipus de cotització superior dels que siguin aplicables a la totalitat dels codis de la CNAE-2025 respecte dels quals el codi de la CNAE-2009 tingui una correspondència, segons les taules publicades per l'Institut Nacional d'Estadística.

Les comunicacions que s'efectuïn a partir de l'1 de gener de 2026, per part dels subjectes a què es refereix el paràgraf anterior, respecte del codi de la CNAE-2025 en què es classifica l'activitat econòmica, tenen efectes, respecte dels

tipus de cotització aplicables per a la cobertura de contingències professionals, a partir del període de liquidació immediatament posterior al mes en què es comunicui el codi de la CNAE-2025, sense que en cap cas es pugui donar efecte retroactiu a les comunicacions esmentades.»

Disposició final segona. *Salvaguarda de rang de disposicions reglamentàries.*

Les previsions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableixen les regles 1a, 6a, 7a, 8a, 13a, 14a, 17a, 18a i 25a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, les competències exclusives per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, i en matèria de legislació mercantil; legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, la hisenda general i el deute de l'Estat; legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes; bases del règim estatutari dels funcionaris, i bases del règim miner i energètic.

Disposició final quarta. *Facultats de desplegament.*

El Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. El capítol III produeix efectes des del dia 1 de gener de 2026, i la modificació de la disposició transitòria trenta-cinquena [sic].1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que recull la disposició final primera. Quatre, produeix efectes des del dia 29 de desembre de 2025.

23 de desembre de 2025.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN

ANNEX I

Sistema de la Seguretat Social

Quadre de quanties mínimes de les pensions de la modalitat contributiva per a l'any 2026

Classe de pensió	Titulars		
	Amb cònjuge a càrrec – Euros/any	Sense cònjuge: unitat econòmica unipersonal – Euros/any	Amb cònjuge no a càrrec – Euros/any
<i>Jubilació</i>			
Titular amb seixanta-cinc anys.	17.592,40	13.106,80	12.441,80
Titular de menys de seixanta-cinc anys.	17.592,40	12.262,60	11.590,60
Titular amb seixanta-cinc anys procedent de gran incapacitat.	26.385,80	19.660,20	18.662,00
<i>Incapacitat permanent</i>			
Gran incapacitat.	26.385,80	19.660,20	18.662,00
Absoluta.	17.592,40	13.106,80	12.441,80
Total: titular amb seixanta-cinc anys.	17.592,40	13.106,80	12.441,80
Total: titular amb una edat entre seixanta i seixanta-quatre anys.	17.592,40	12.262,60	11.590,60
Total: derivada d'una malaltia comuna amb menys de seixanta anys.	9.662,80	9.662,80	9.580,20
Parcial del règim d'accidents de treball: titular amb seixanta-cinc anys.	17.592,40	13.106,80	12.441,80
<i>Viduitat</i>			
Titular amb càrregues familiars.		17.592,40	
Titular amb seixanta-cinc anys o amb una discapacitat en un grau igual o superior al 65 per 100.		13.106,80	
Titular amb una edat entre seixanta i seixanta-quatre anys.		12.262,60	
Titular amb menys de seixanta anys.		9.931,60	

Classe de pensió	Euros/any
<i>Orfandat</i>	
Per beneficiari.	4.011,00
Per beneficiari de menys de 18 anys amb una discapacitat en un grau igual o superior al 65 per 100.	7.882,00
En l'orfandat absoluta, el mínim s'incrementa en 9.931,60 euros/any distribuïts, si s'escau, entre els beneficiaris.	
<i>Prestació d'orfandat</i>	
Un beneficiari.	11.603,20
Diversos beneficiaris: a repartir entre el nombre de beneficiaris.	19.559,68
<i>En favor de familiars</i>	
Per beneficiari.	4.011,00
Si no hi ha vidu ni orfe pensionistes:	
Un sol beneficiari amb seixanta-cinc anys.	9.683,80

Classe de pensió	Euros/any
Un sol beneficiari de menys de seixanta-cinc anys.	9.126,60
Diversos beneficiaris: el mínim assignat a cadascun d'ells s'incrementa en l'import que resulti de prorratejar 5.920,60 euros/any entre el nombre de beneficiaris.	

Límit d'ingressos per al reconeixement de quanties mínimes de pensió:

- Sense cònjuge a càrrec, 9.442,00 euros/any.
- Amb cònjuge a càrrec, 11.013,00 euros/any.

ANNEX II

Durant el 2026, les quanties mínimes de les pensions de classes passives queden fixades, en còmput anual, en els imports següents:

Classe de pensió	Import		
	Amb cònjuge a càrrec – Euros/any	Sense cònjuge: unitat econòmica unipersonal – Euros/any	Amb cònjuge no a càrrec – Euros/any
Pensió de jubilació o retir.	17.592,40	13.106,80	12.441,80
Pensió de viduitat.		13.106,80	
Pensió familiar diferent de la de viduitat, on N és el nombre de beneficiaris de la pensió o les pensions.		12.776,40/n	

ANNEX III

Règim de classes passives de l'Estat

1. HAVERS REGULADORS A L'EFFECTE DE LA DETERMINACIÓ INICIAL DE LES PENSIONS DE CLASSES PASSIVES EL 2026

Havers reguladors per a la determinació inicial de les pensions a l'empara del títol I del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat

Grup/Subgrup Llei 7/2007	Haver regulador – Euros/any
A ₁	52.697,06
A ₂	41.473,91
B	36.317,13
C ₁	31.852,67
C ₂	25.200,74
E (Llei 30/84) i agrupacions professionals	21.485,65

Administració civil i militar de l'Estat

Índex	Haver regulador – Euros/any
10	52.697,06
8	41.473,91
6	31.852,67
4	25.200,74
3	21.485,65

Administració de justícia

Multiplicador	Haver regulador – Euros/any
4,75	52.697,06
4,50	52.697,06
4,00	52.697,06
3,50	52.697,06
3,25	52.697,06
3,00	52.697,06
2,50	52.697,06
2,25	41.473,91
2,00	36.317,13
1,50	25.200,74
1,25	21.485,65

Tribunal Constitucional

Cos	Haver regulador – Euros/any
Secretari general.	52.697,06
De lletrats.	52.697,06
Gerent.	52.697,06

Corts Generals

Cos	Haver regulador – Euros/any
De lletrats.	52.697,06
D'arxivers-bibliotecaris.	52.697,06
D'assessors facultatius.	52.697,06

Cos	Haver regulador – Euros/any
De redactors, taquígrafs i estenotipistes.	52.697,06
Tècnic administratiu.	52.697,06
Administratiu.	31.852,67
D'uiuers.	25.200,74

Havers reguladors per a la determinació inicial de les pensions a l'empara del títol II del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat

Administració civil i militar de l'Estat

Índex	Grau	Grau especial	Import per concepte de sou i grau en el còmput anual – Euros
10 (5,5)	8		35.326,78
10 (5,5)	7		34.355,90
10 (5,5)	6		33.385,03
10 (5,5)	3		30.472,33
10	5		29.976,61
10	4		29.005,78
10	3		28.034,90
10	2		27.063,94
10	1		26.093,05
8	6		25.208,00
8	5		24.431,45
8	4		23.654,84
8	3		22.878,24
8	2		22.101,71
8	1		21.325,10
6	5		19.203,87
6	4		18.621,61
6	3		18.039,44
6	2		17.457,13
6	1	(12 per 100)	18.829,99
6	1		16.874,85
4	3		14.209,95
4	2	(24 per 100)	16.955,94
4	2		13.821,66
4	1	(12 per 100)	15.001,95
4	1		13.433,38

Índex	Grau	Grau especial	Import per concepte de sou i grau en el còmput anual – Euros
3	3		12.269,30
3	2		11.978,14
3	1		11.687,00

Administració de justícia

Multiplicador	Import per concepte de sou en el còmput anual – Euros
4,75	57.689,66
4,50	54.653,35
4,00	48.580,72
3,50	42.508,13
3,25	39.471,86
3,00	36.435,57
2,50	30.362,95
2,25	27.326,67
2,00	24.290,37
1,50	18.217,78
1,25	15.181,49

Tribunal Constitucional

Cos	Import per concepte de sou en el còmput anual – Euros
Secretari general.	54.653,35
De lletrats.	48.580,72
Gerent.	48.580,72

Corts Generals

Cos	Import per concepte de sou en el còmput anual – Euros
De lletrats.	31.793,11
D'arxivers-bibliotecaris.	31.793,11
D'assessors facultatius.	31.793,11

Cos	Import per concepte de sou en el còmput anual – Euros
De redactors, taquígrafs i estenotipistes.	29.196,05
Tècnic administratiu.	29.196,05
Administratiu.	17.582,91
D'uiuers.	13.908,28

Triennis

Administració civil i militar de l'Estat

Índex	Valor unitari del trienni en el còmput anual – Euros
10	1.141,22
8	913,00
6	684,68
4	456,51
3	342,36

Administració de justícia

Multiplicadors a efectes de triennis	Valor unitari del trienni en el còmput anual – Euros
3,50	2.125,41
3,25	1.973,61
3,00	1.821,79
2,50	1.518,11
2,25	1.368,21
2,00	1.214,53
1,50	910,91
1,25	759,10

Tribunal Constitucional

Cos	Valor unitari del trienni en el còmput anual – Euros
Secretari general.	2.125,41
De lletrats.	2.125,41
Gerent.	2.125,41

Corts Generals

Cos	Valor unitari del trienni en el còmput anual – Euros
De lletrats.	1.299,98
D'arxivers-bibliotecaris.	1.299,98
D'assessors facultatius.	1.299,98
De redactors, taquígrafs i estenotipistes.	1.299,98
Tècnic administratiu.	1.299,98
Administratiu.	780,00
D'uiuers.	519,97

2. QUANTIES APLICABLES PER A LA DETERMINACIÓ INICIAL DE LES PENSIONS ESPECIALS DE GUERRA

Classe	Import referit a 12 mensualitats – Euros
Pensió de mutilació reconeguda a l'empara de la Llei 35/1980.	6.511,73
Suma de remuneracions bàsica, substitutòria de triennis i suplementària en compensació de retribucions no percebudes de la Llei 35/1980.	17.561,97
Retribució bàsica reconeguda a l'empara de la Llei 6/1982.	12.293,36
Pensions reconegudes a l'empara del Decret 670/1976.	7.801,87

La quantia de les pensions d'orfandat a favor d'orfes no incapacitats de més de 21 anys, causades per personal no funcionari a l'empara de les lleis 5/1979, de 18 de setembre, i 35/1980, de 26 de juny, és de 2.394,12 euros, i per a les anteriors a l'any 2013, 2.417,52 euros, referides totes dues quanties a dotze mensualitats.